

GLAS NARODA

List slovenskih delavcev v Ameriki.

TELEFON: 4687 CORTLANDT.

Entered as Second Class Matter, September 21, 1903, at the Post Office at New York, N. Y., under the Act of Congress of March 3, 1879.

TELEFON: 2876 CORTLANDT.

NO. 163. — ŠTEV. 163.

NEW YORK, SATURDAY, JULY 13, 1918. — SOBOTA, 13. JULIJA, 1918.

VOLUME XXVI. — LETNIK XXVI.

ČEHO-SLOVAKI V SIBIRIJI

SOVJET V TOBOLSKU JE BIL Odstavljen. — TRANSSIBIRSKA ŽELEZNICA JE POD KONTROLO ČEHO-SLOVAKOV V RAZDALJI 1300 MILJ. — IZ MOSKVE SE PA NAZNANJAJO BOLJŠEVIŠKI USPEHI. — BOLJŠEVIKI NAGLO ZBIRAJO ARMA DO ZA MURMANSKO POKRAJINO.

London, Anglija, 12. julija. — Dejansko je cela zapadna Sibirija pod kontrolo Čeho-Slovakov. Boljševiki so bili strnoglavljani v celi tobolski pokrajini vzhodno od Uralskega pogroja do Semipalatinska 750 milj proti jugovzhodu blizu mongolske meje.

Transsibirska železnica je pod kontrolo Čeho-Slovakov od Čeljabinska v Uralu pri križišču dveh prog, katerih ena pelje proti jugu, druga pa v severno Rusijo do Krasnojarska 1300 milj proti vzhodu.

Poročilo potrjujejo prejšnje vesti, da so Čeho-Slovaki porazili boljševike v Irkutsku.

Namen nove sibirske vlade je, da ovrže brest-litovsko mirovno pogodbo in vstanovi rusko republiko z avtonomno Sibirijo. Namerava se tudi zopet zbrati armada in jo poslati proti Nemčiji. Ruski narodni dolg se priznava in Sibirija prevzame svoj delež.

Boljševiki vojni urad naznanja v svojem današnjem poročilu iz Moskve velike uspehe proti Čeho-Slovakom v pokrajini ob Volgi in v Sibiriji. Poročilo, ki je bilo pisano v tork, se glasi:

Češko-Slovaška fronta: Potem, ko so se naše čete pripravile na ofenzivo, so dosegle velik uspeh. Skoro brez izgub smo zavzeli Syzran, 70 milj južno od Simbirsk in Bugulme 130 milj jugovzhodno od Ufe. Čeho-Slovaške čete in bele garde so bežale v neredu v smeri proti Samari. Dospeli smo do Stavropola v Ciskavkaziji, v Jaroslav 160 milj severovzhodno od Moskve in v Ribinsk 52 milj severozapadno od Jaroslava. Nek oklopni vlak je ljuto obstreljeval mesta, kjer so se nahajale bele garde, ki v zmedbi beže čez Volgo. Nekatere oddelki so bežali v Ribinsk, kjer so poskušali vprijeti revolucijo. Proti njim so se izdale potrebne odredbe.

Zapadni sektor: Čeho-Slovaki, potem, ko so zavzeli Čeršadinsk, se sedaj unikajo pred protiofenzivo sovjetovih čet.

Naš vrhovni poveljnik uralsko-sibirske fronte Birzin poroča, da se češko-slovaške čete pod poveljstvom ruskih častnikov izvršile mnogo nasilstva nad osebom zapadne sibirske železnice.

Poveljnik boljševiških čet general Muravijev, ki je operiral proti Čeho-Slovakom, je izvršil samomor, kakor pravi neko drugo brezlično rusko oficijelno poročilo, ki se glasi:

„Izdal je napačna in izdajalska povelja in je poskušal voditi ofenzivo proti sovjetovi vladi Rusije, zapovedal je svojim vojakom prodiranje proti Moskvi in je ob istem času napadel mesto Simbirsk v pokrajini ob Volgi. Sovjete čete pa se niso hotele pokoriti temu povelju ter so ostale zveste boljševiški oblasti. Ko je izprevidel, da mu čete ne bodo sledile, ker je izdal revolucijo, se je izdajalec Muravijev vstrelil. Na češko-slovaški fronti je vse mirno in situacija je gotova. Čete se pripravljajo na daljno ofenzivo proti Čeho-Slovakom in belim gardam.“

Pod čarjem je bil general Muravijev policijski nadzornik v Petrogradu s polkovniško šaržo. Ko se je pričela revolucija, se je pridružil boljševikom in je poveljeval armadi, ki je porazila generala Kornilova, ko je bil 15 milj pred Petrogradom.

Stockholm, Švedska, 12. julija. — Danes se je izvedelo, da je boljševiški vojni komisariat izdal povelje za hitre vojaške priprave v severnem delu Rusije, ker se je na murmanskem obrežju izkrcalo zavezniško vojaštvo. Izdano je bilo povelje, da se odpravi bojne skupine in vpoklicani so bili delavci in kmetje razredov 1896—97 za službovanje najmanj šest mesecev.

V Arhangelsku je bilo na povelje ministrskega predsednika Lenina aretiranih 320 srbskih in italijanskih častnikov.

Nemci hite k ojačenjem, ki je doseglo že 35 divizij (420 tisoč mož).

Nemčija je vzrok avstrijske izgube

Italijanski glavni vojni staj, 12. julija. (Ass. Press.) — Zahteva nemške admiraltete, da Avstrija s pomorsko ekspedicijo uniči mreže v Otrantski morski ožini pri vzhodu v Jadransko morje in da napade zavezniške ladje, je imela za posledico, da sta iz Pulja odšla dva avstrijska dreadnoughta, ki so Italijani 10. junija torpedirali v Jadranskem morju. —

Amerikanci v Koli

V Koli so se izkrcali zavezniški mornarji, da stražijo vojni material, da ne pade Nemcem v roke. Je skozi celo leto brez ledu.

Washington, D. C., 12. julija. — O ruskem pristanišču ob Severnem ledenem morju Koli, kjer so se izkrcali ameriški, angleški in francoski mornarji v namenu, da varujejo municijo in provijant, ki je bil prvotno namenjen za rusko vlado, je narodna geografska družba v svojem glavnem stanu Washingtonu izdala naslednji zvezek pisan bulletin:

Pred svetovno vojno je bila vsaka ruska ribiška vas ob Severnem ledenem morju pomembno mesto in Kola, ki leži ob steku reke Kola in Tuome, je imela samo okoli 600 prebivalcev. Predno pa je razpadla organizirana vlada, Rusije, je Kola postala velike važnosti, kajti njeno pristanišče je relativno prosto ledu celo leto, ker leži na murmanskem obrežju, katerega oblika severni atlantski tok.

Kola se nahaja okoli 25 milj južno od Aleksandrovska, kjer je bilo pred 19. leti napravljeno vojni pristanišče 5 milj od izliva Kole.

V mirnem času je bilo poglavito opravilo prebivalcev Kole ribarjenje, katero so opravljali od maja do avgusta in je bilo zelo dobičkonosno.

Kola se nahaja že v arktični pokrajini; leži na zemljepisni dolžini 86 stopinj in 52 minut. Leži 335 milj severozapadno od Arhangelska, ki je zelo važna rusko pristanišče ob Belim morju.

Polotok Kola je večji del pokrajine, ki se imenuje Laplandija. Nahaja se med Severnim ledenim morjem na severu in Belim morjem na jugu. Ta pokrajina ima približno isto površino kot država New York in je večinoma gorska planota, ki ima povprečne nadmorske višine 1000 čevljev. Obrežje Severnega ledenega morja se razteza v dolžino 260 milj in je poznano pod imenom murmanska obala; prav bi se moralo glasi: normanska.

Obrežje nudi robato sliko s skalami, ki se stromo dvigajo iz morja v višino, v nekaterih krajih do 700 čevljev visoko. Ima več zajed, kjer se najde več prapirnih pristanišč in ena teh zajed je granitna črna zaliv Kola.

Polotok Kola je posebno bogat različnega lesa. Tam se nahajajo veliki smrekovi, brezovi, jelkovi in borovi gozdi.

Mesec julij je posebno gorak in pridelki naglo dozore; žetev se vrši v avgustu, ki je tudi deževni mesec. Zima se prične na tem polotoku v novembru.

Wilson in Črnogora.

Washington, D. C., 11. julija. — Državni departament je danes objavil čestitke, ki so bile 4. julija izmenjavane med predsednikom Wilsonom in predsedniki držav Honduras, Peru, Haiti in Portugalske črnogorskim kraljem, perzijskim šahom in princem iz Monaca.

V svojem odgovoru na čestitke črnogorskega kralja Nikite, ki se nahaja v Pau na Francoskem, je predsednik Wilson odgovoril:

„Tržno sem prepričan, da vaše veličanstvo in junaki črnogorskega naroda ne bo pobit na tla, temveč da bo imel zaupanje v Združeno državo, ki bodo gledale na to, da bo po končani zmagi, ki bo prišla zagotovljena in priznana neodvisnost in pravica Črnogore.“

Avstrijska uporna garnizija.

Korfu, Grška, 12. julija. — Srbski častnikarska pisarna poroča o resnem uporu med avstrijskimi četami v zavzetem ozemlju Srbije. Garnizija v Kragujevcu, kjer je bil prej srbski arzenal, je zaradi slabe hrane izbruhnil upor in je bilo ubitih več častnikov.

Upor je bil zaduščen še-le po vročem boju, v katerem so se porabljale strojne puške in artilerija.

Izjava Hertlinga

NEMŠKI DRŽAVNI KANCELAR JE IZJAVIL V DRŽAVNEM ZBORU, DA SI NEMČIJA ŽELI KONČATI VOJNO. — ON HOČE, DA BI SE NEMČIJI STAVILO PREDLOGE. — PRIZNAVA, DA OBSTAJAJO RESNI DVOMI GLEDE POLOŽAJA V RUSIJI.

London, Anglija, 12. julija. — Debatu glede splošnega političnega položaja je otvoril v nemškem državnem zboru kancelar von Hertling, ki je razpravljaval o odstopu von Kuehlmanna, o zunanji politiki vlade ter o ekonomskih problemih, ki so se pojavili vsled zadnjih razvojev na istoku. So glasno s poročilom, ki se ga je sprejel tukaj, je rekel kancelar:

— Vstrajam na stališču cesarjevega odgovora na mirovno poslanico papeža. Miroljubni duh, ki je navedjal ta odgovor, je navedjal tudi mene. V onem času pa sem rekel, da ta miroljubni duh ne sme dati sovražnikom proste poti za nedoločno nadaljevanje vojne.

Kaj smo hoteli dočakati v svojem življenju? Dočim ni skozi leta obstajal noben dvom glede naše pripravljenosti, da ponudimo roko v častno spravo, smo čuli od prav zadnjih dni ostre govore sovražnih državnikov. Predsednik Wilson hoče vojno, dokler nismo uničeni in kar je rekel Mr. Balfour, angleški zunanji minister, mora pogrditi rdečico jeze v lica vsakega Nemca.

Radi časti naše domovine ter radi nas samih ne smemo dovoliti, da bi se nas stalno in javno izulziralo na ta način. Za temi žalitvami se skriva želja uničiti nas. Dokler obstaja želja do uničenja nas, moramo ustrajati skupno z našim vernim narodom.

Jaz sem prepričan, — jaz vem, da vlada isto resno razpoloženje v najbolj širokih krogih našega naroda. Dokler obstaja ta želja do našega uničenja, moramo ustrajati ter bomo tudi ustrajali, v zaupanju na naše čete, našo armado in administracijo ter naš s'jajni narod, ki prenaša na tako čudovit način te težke čase vsprico največjega pomanjkanja ter nepreostankov žrtve.

Glede naše politike se ne bo ničesar izpremenilo. Kljub sovražnim ugovorom od strani sovražnih državnikov pa prav gotovo ne bomo zavzeli negativnega stališča proti resnemu poskusu, da se ugleda pot k miru, temveč bomo nasprotno resno razmišljali o takih korakih, če bi se jih resno mislilo.

Seveda ne zadostuje, da se nam približa kak agent ter izjavi, da je v stanu dovesti do mirovnih pogajanj. Naloga imenovanih zastopnikov sovražnih dežel je dati nam razumeti, da so take razprave možne.

Državniki, ki so govorili do sedanjega časa, pa niso izustili niti ene besede glede stališča. Ko se bodo take možnosti razodele in ko se bo pojavil tudi na drugi strani resen nagib proti miru, potem bomo takoj pripravljeni. To se pravi, da ne bomo zavrgli takih ponudb, da bomo govorili seveda o ozkem krogu.

Jaz vam tudi lahko rečem, da to ni izključno moje stališče, temveč da stoji na tem stališču tudi načelnik armadne administracije. Sledeči ne zasleduje vojne radi vojne same, temveč mi je rekel, da moramo slediti mi, kakorhitro se bo na drugi strani pojavila resna želja po miru.

Zanimalo vas bo vedeti, na kakem stališču stojimo. Obrazložiti vam morem to le v splošnem. Glede izтока stojimo na temelju miru v Brest-Litovsku ter želimo, da se izvede ta mir na lojalnem način. To je želja cesarske nemške administracije, katero podpira tudi mnenje armadnega vodstva. Težkoče izvedbe brest-litovskega mira pa ne leže na naši strani, temveč v dejstvu, da so razmere v Rusiji še vedno zelo negotove. Mi ho-

Kontrola živil

V Angliji se bo nadaljevalo s kontrolo živil tudi po končani vojni. Razmer ni mogoče izpremeniti preko noči.

London, Anglija, 12. julija. — S kontrolo živil v Angliji se bo na daljevalo tudi po končani vojni vsaj za nekaj časa, soglasno z izjavo John R. Clynes, novega na čelnika živilskega ministrstva. — Razpravljajoč o predmetu je slednji rekel:

— Če bo živilsko ministrstvo ob stalno tudi po vojni, je odvisno od tega, kako dolgo bo trajala vojna. Jasno pa je, da ustvarjen razmere ne bodo prenehale v trenutku, ko se bo vojno končala in skozi dolgo časa bodo zavezniški narodi prisiljeni delovati v soglasju z ozirom na dobavo in cene, dokler ne nastopijo zopet normalne razmere. Te normalne razmere pa se bo najbrž zavleklo, do kler se ne bo sil živilske produkcije pripravilo do točke, da bo vseh pridelkov v izobilici. Ko bo prišel ta čas, bo stvar naroda izjaviti, če je pripravljen iti nazaj v stare razmere.

Narod te dežele ima malo pojma o tem, koliko hvale je dolžan Ameriki in kolonijam za izobilico in rednost dobave živil. Razmere v transportu so se v velik meri izboljšale.

Živilski minister je nadalje slavil „patriotičnega duha“ Amerikancev, ki so se voljno podvrželi omejitvam, da morejo hraniti Anglijo. Rekel je, da bo z veseljem pozdravil Herbert C. Hooverja, živilskega administratorja, ki bi v kratkem dospel v Anglijo. Tedi bo prilika osebno razpravljati njim o velikih zadevah ter o financiranih vprašanjih dobave živil. Mr. Clynes je izjavil, da se bo nadaljevalo s politiko pokojnega Rhondhe. Ministrstvo želi vzdržati narod na najvišji stopinji uspešnosti.

Golgota.

Amsterdam, Nizozemsko, 12. julija. — Odkaz so Nemci prišli iz Finske, je bilo aretiranih 73 tisoč delavcev in mnogo jih je bilo u smrtnih. Je izjavil vodja socijalistične manjšine Hugo Haase v državnem zboru; med drugim je rekel:

„Izkaz onih, ki so bili obsojeni na smrt vsebuje imena bivega ministrskega predsednika in 50 socijalističnih članov parlamenta med katerimi jih je bilo nekaj že vstreljenih. Zaradi številnih dnevnih eksekucij je bilo mesto Sveaborg prekrščeno v Golgota.“

Kolera v Petrogradu.

London, Anglija, 12. julija. — Zaradi velikega pomanjkanja živil ši in vsak dan zbolni na stotine ljudi.

Čemo vrjeti v lojalnost sedanje ruske vlade in prav posebno v lojalnost zastopnika ruske vlade v Berlinu. Vendar pa ne moremo brezpogojno domnevati, da ima sedanja ruska vlada dosti moči, da bi popolnoma izvedla lojalne obljube, ki nam jih je dala. Mi prav gotovo ne želimo ustvariti težkoče sedanji ruski vladi, a kot obstajajo razmere sedaj, je opaziti neprestane razvoje ter brezkončne zmede na mejah. Kljub temu pa je naš princip, da stojimo na stališču miru v Brest-Litovsku ter bomo izvedli ta mir na lojalnem način ter bomo tudi lojalno postopali s sedanjo vlado.

Ta vlada stoji še vedno pod strašnim uplivom v Moskvi. Umor našega poslanika je bilo kršenje mednarodnega prava, ki kriči do neba. Vse kaže, da so umor zasnovali zavezniški v namenu, da nas spravijo v novo vojno z Rusijo. Mi ne želimo nove vojne z Rusijo. Ruska vlada želi miru in potrebuje mir in mi jo bomo podpirali v tem stremeljenju.

OFICIJELNA POROČILA

London, Anglija, 12. julija. — Današnje oficijelno poročilo vojnega urada se glasi:

Ponoči: — Danes zjutraj je skušal sovražnik vprizoriti napad v bližini Boucuquoy, južnozapadno od Arrasa, a se ga je poglaval nazaj z izgubami. Nekaj sovražne artilerijske akeije je bilo v Hinges sektorju ter na drugih točkah.

Pri uspešnem manjšem podjetju, ki smo ga vprizorili južno od Merrisa smo ujeli več kot 120 jetnikov ter zajeli deset strojnih pušk. Zavrnili se je neki napad, katerega je vprizoril večeraj sovražnik južno od Boucuquoy. Popoldne smo izvedli uspešen pohod severo-iztočno od Merrisa.

Tekom noči so čete iz Wales napadle nemške zakope v bližini Hamel ter ujele 16 mož ter eno strojno puško. Razventega so uničile številne podkope ter prizadele sovražniku precejšnje izgube. Uspešne pohode se je tudi vprizorilo v bližini Meteren. Tekom teh spopadov so ujele naše čete še več nadaljnjih jetnikov.

Francosko poročilo.

Pariz, Francija, 12. julija. — Vojni urad je danes sporočil:

Naše čete so danes zjutraj vprizorile sijajen napad na fronti 5. kilometrov med Castel ter severno od Mailly-Rainval. Vse stavljenе cilje smo dosegli ter zasedli vas Castel. Anchin farma ter več utrjenih pozicij sovražnika. Francoske čete so prodrle v črte sovražnika v globino 1vch kilometrov ter ujele več kot 500 mož.

Naše čete so napredovale severno od Chavigny farme ter iztočno od Faverolles. V pretekli noči so zasedle naše čete vas Longpont in Javago farma.

Pri dveh pohodih, vprizorjenih severno od Mintdier in v Champagne, smo ujeli 15 jetnikov. Nemška artilerija je bila na levem bregu reke Meuse.

Nemško poročilo.

Berlin, Nemčija, 12. julija. — Vojni urad je objavil naslednje:

Danes so se vršili krajevni spopadi južno-iztočno od Bailleul ter na zapadnem bregu reke Avre.

Na bojni fronti se je večeraj zvečer obnovila artilerijska akeija ter se povečala tekoma noči do mogočnih presenetljivih napadov na bojne pozicije in pokrajine za fronto. Južnozapadno od Ypres in Bailleul in severno od Albert se je zavrnilo ponovne navale, vprizorjene od sovražnika. Med Aisne in Marne se je delavnost Francozov zelo povečala. Ujeli smo jetnike v gozdu Villers-Cottereta. V pokrajini pri Rheims smo zavrnili poizvedovalne napade sovražnika.

Italijansko poročilo.

Rim, Italija, 12. julija. — Besedilo oficijelnega sporočila vojnega urada je naslednje:

Ob fronti v severni Italiji se je v presledkih vršilo artilerijsko obstreljevanje. V Arasa dolini so naše patrulje uničile dve sovražni postojanki ter ujele par mož. Poskušen napad sovražnika v bližini Corone se je izjalovil z velikimi izgubami za nasprotnika.

Vojna odškodnina Rusije.

Pariz, Francija, 12. julija.

Nemčija zahteva od Rusije okoli 7 milijard rubljev (okoli 3 in pol milijarde dolarjev) vojne odškodnine. Tako je, kakor pše „Vossische Zeitung“, sklenila skupna komisija, ki je razpravljala o zahtevah, ki imajo svoj izvor v brest-litovski mirovni pogodbi.

Novi gospoda: Sibirije.

London, Anglija, 12. julija. — Generalni poročnik Horvat, podpredsednik in generalni ravnatelj kitajske vzhodne železnice je bil potem, ko se je sam okleal za ministrskega predsednika časovne sibirske vlade, imenovan za provizoričnega vladarja Sibirije.

Hindenburg baje bolan.

London, Anglija, 12. julija. — V nekem poročilu iz Haaga na Exchange Telegraph se glasi, da je izjavil neki nizozemski potnik, ki se je vrnil iz Nemčije, da se je po celji Nemčiji razširil glas o boleznih maršala Hindenburga, ki se vsled tega ne more vdeležiti dela v nemškem glavnem stanu.

Vojaske dolžnosti je prevzel polnoma general Lindendorff. Poročilo poroča, da nemško časopisje ne sme obelodaniti teh vesti.

Cuba v vojni

Tajnik p-redsednika Menocal pravi, da postaja sovdeležba Cube v vojni vedno večja.

Sovdeležba Cube v vojni, direktna in indirektna, postaja od dne do dne večja in Cuba na ta način veliko pripomaga k porazenju pruskega militarizma.

To je sporočilo Evzebijia Azpiazu, zaupnega tajnika predsednika Menocal, ki je dospel v New York. Povdaril je dejstvo, da postaja Cuba vsaki dan večji faktor v vojni.

Kljub vojni, — je rekel Senor Azpiazu, — pa je bil napredok Cube nepretrgan. Naše notranje razmere so zadovoljive in vsled naporov predsednika Menocal se naša sovdeležba v vojni veča od dne do dne.

Soglasno z izjavo Azpiazu je letošnji pridelek sladkorja največji v zgodovini Cube. — Dočim ni tako velik kot smo pričakovali, — je rekel, — je vendar nadkrilil celji Nemčiji razširil glas o boleznih maršala Hindenburga, ki se vsled tega ne more vdeležiti dela v nemškem glavnem stanu. Vojaske dolžnosti je prevzel polnoma general Lindendorff. Poročilo poroča, da nemško časopisje ne sme obelodaniti teh vesti.

"GLAS NARODA"

NEOVENIO PUBLISHING COMPANY
(Slovenian Daily.)
Dated and published by the
(a corporation.)
FRANK SAKSER, President. LOUIS BENEDIK, Treasurer.
Place of Business of the corporation and addresses of above officers:
82 Cortlandt Street, Borough of Manhattan, New York City, N. Y.
Za celo leto velja list na Ameriko \$5.00
in Canada..... \$3.50 Za pol leta za mesto New York... 3.00
Za pol leta 2.00 Za četrt leta za mesto New York 1.50
Za četrt leta 1.00 Za izposojstvo za celo leto..... 6.00
"GLAS NARODA" izhaja vsak dan izvenredno nedeljno in praznikov.
"GLAS NARODA"
("Voice of the People")
Issued every day except Sundays and Holidays
Subscription yearly \$3.50.
Advertisement on agreement.
Doplat bres podpisa in osebnosti se ne priobčujejo.
Denar naj se blagovito pošilja po Money Order.
Pri spremembi kraja naročnikov prosimo, da se nam tudi prejšnja imena
naznani, da hitreje najdemo naslovnik.
"GLAS NARODA"
82 Cortlandt St. New York City.
Telefon: 2876 Cortlandt.
144

Dva sovražnika

Iz Evrope je dospela zelo značilna vest o živilskem položaju na Dunaju. Ker je govejega mesa že zdavnaj zmanjkalo, prodajajo sedaj konjsko meso, mrhovino, po tri dolarje funt. Pravijo celo, da je vsakdo lahko srečen, ki ga dobi. To je znamenje časa. To je znamenje, da je Avstrija z Nemčijo vred izčrpana, na robu propada.

In kaj bo potem, ko konjskega mesa ne bo več? Kaj bodo potem jedli ljudje? Če se spravi na pse, mačke in podgane, bo tudi teh enkrat zmanjkalo. Dosedaj sta Nemčija in Avstrija nasiljevala svoje ljudi z obljubami in znamenji. V tem času pa ni slišati več o zmagah, vsled tega je pa veliko bolj čuti kruljenje lačnih želodcev.

Nemčija in Avstrija sta zblazneli. Drugače milejšega izraza ne moremo dobiti za njuno počenjanje. Nič bi ne rekli pred dobrim letom, ko še ni bilo Amerike v vojni. Zavezniki so bili takorekoč navezani sami nase, vojakov so imeli skoraj toliko kot Nemčija in Avstrija in vsled tega se ni hotela tehtnica ganiti ne na to ne drugo stran. V onem času bi ne zamerili Nemčiji, če je sanjala o zmagi, čeravno bi ne bila zmaga v najugodnejšem slučaju tako popolna kot sta si jo očrtala kajzer in Hindenburg.

Toda Amerika je primaknila težko utež na stran zaveznikov, in tehtnica se je odločno nagnila na zavezniško stran.

In nagiblje se vedno bolj in bolj, z vsako ameriško ladjo, ki pripluje do vrha napolnjena v francosko vodovje, z vsakim ameriškim vojakom, ki stopi na zavezniška tla.

Nemški vojaški gospodje niso samo zločinci ko gonijo narod v gotovo smrt, ampak so tudi blazni, ker ne izprevidijo, da je nemogoče z glavo skozi steno in da je nemogoče zmagati nasprotnika, kateremu se je pridružil v odločilnem trenutku še stotilijonski narod ameriški. Vojaška moč Amerike se je šele začela razvijati.

Ker je pa že začel pokazal nepričakovane uspehe, je jasno, da bo sklonil sovražnik glavo prej predno bo popolnoma razvita.

Morda se bo popolnoma razvila šele po vojni in odtodaj zaneprej bo njena glavna naloga, skrbeti zato, da Nemec ne bo nikoli več dvignil glave, da mu nikoli več ne bo padlo na um sanjariti o nadvladavi sveta.

Nemčijo bo uničilo zavezniško orožje, Avstrijo bodo pa uničili njeni lastni narodi, s katerimi je postopala kakor z živino, zatirala javno mnenje, potujčevala, kar se je dalo potujčiti, kar se pa ni dalo, je pa ponižala med najnižje.

Stoletja in stoletja je gorelo od roda do roda v srehih sovraštvo proti krivičnemu gospodarju, — sedaj je pa izbruhnilo z elementarno silo na dan: suženj je odločno nastopil proti zatiralcu in zahteva jasno in odločno svoje pravice.

Oslabljeni zatiralec je v strahu in nima več toliko poguma, da bi z bičem v roki prisilil upornega hlapca k molku. Pred vojno je bila silno majhna naša domovina.

Segala je od Triglava pa do Gorjancev. Kdor se je predznil pogledati preko Gorjancev, je bil v oči dunajske gospode že sumljiv, če je bil pa slučajno kdaj v Zagrebu ali celo v Beogradu je že smrdel po veleizdajalstvu.

Sedaj, tekem vojne se je pa naša domovina čudovito razširila. Na Dunaju govore Korošci, Pavičiči in še cela črta drugih, da je naše vse ozemlje od Gospodstvskega polja pa daleč notri v Macedonijo. Naše in ne avstrijsko.

In na severu pravijo Čehi in Slovaki, da je češka in slovaška zemlja in slovaška zemlja njihova, ne pa avstrijska ali madžarska.

Avstrijska vlada posluša dan zadnem obtožbe proti sebi. In tista avstrijska vlada, ki je bila nekoč strah vsem slovanskim podložnikom, je tako oslajbljena, da se kljub svoj rutini v laganju ne upa oporekati tem zahtevam in dokazom.

S pota

Nedavno sem se vozil po državi Kansas in Missouri. Povsod sem posebej opazoval farne in videl sem, da letina kaj tepe kaže. Žito je že deloma požeto, drugo pa na pol dozorelo. Veselje je gledati cele kupe sena in detelje. Mlada koruzna tepe kaže, ravno tako tudi krompir. Cele zredne živine se pa sejo po travnikih. Vse kaže, da za-
naprej ne bomo lačni. Ko sem gledal te kmetije, so mi poletele misli v staro domovino in misli mi si: Ali danes tam kdo seje in žanje? Matija Pogorelec.
(Ostalo smo morali zaradi razkora napuščiti; rokopis pa smo shranili, da ga priobčimo ob času. — Opomba uredništva.)

Slovinci ob patrijotični paradi dne 4. julija v New Yorku

Patrijotična parada vseh narodov dne 4. julija v New Yorku je bila v resnici nekaj velikansega, kar se dosedaj naše ogromno mesto ni videlo. Naroda so tekmovali med seboj in po svojih skupinah storili vse, da je pestra slika, pomikajoča se po 5. Ave. od devete ure jutraj do osmih zvečer, res bila nekaj krasnega.

Jugoslovanci smo stopili v paradno vrsto popoldne ob četrti uri na Washington Square, od koder smo korakali do 74. ceste. V resnici smo s strahom zrlili nepregledne vrste večjih narodov pred seboj in za nami, kajti nas je bilo le peščica v primeri s številom raznih narodnih skupin, ki so predstavljale bodisi peš ali na konjih ter na "floatih" prizore iz svoje slavne zgodovine. Kaj pa mi Jugoslovanci?

Veliko je bilo raznih posvetovanj, kako se bomo skupno vdeležili parade Slovinci, Srbi in Hrvatje. Na sejah, kjer se je od vseh strani obetalo, koliko in koliko hrvaških in srbskih društev bo nastopilo, je nam sree igralo veselje ob misli, kako veliko nas bo. Toda zelo razočarani smo bili, ko se je le mala peščica naših jugoslovanskih bratov vdeležila in smo tvorili "jugoslovansko" parado z malo izjemo le newyorški Slovinci. Najmanjši smo, pa nas je bilo največ. Zato pa čast newyorških Slovincem, da so bili tako častno zastopani.

Pred vsem moramo priznati, da so časte Jugoslovancem pri paradi rešile v prvi vrsti slovenska dekleta in žene v narodnih nošah.

Jugoslovanci paradi je načeloval rojak F. G. Tassotti, kateremu sta bila pridružena en Srb in en Hrvat kot pribojnika. Zjutraj ob začetku parade je pa zastopal kot pribojnik glavnega paradnega maršala Mr. Anton Burgar.

Takoj za maršalom F. G. Tassottijem sta jedla na konjih dva srbska častnika in v sredi med njima Miss Ruth Farman, poznana prijateljica in dobrotnica Jugoslovancem, katere se je vdeležila kot prostovoljka in častnik vseh večjih srbskih bitk v sedanji vojni.

Nato je sledil velikanski "float" (voz), na katerem se je predstavljalo "civilizacijo" na visokem prestolu. Branile so jo pred barbarizmom "Slovenija", "Srbija" in "Hrvatska" z meci in ščiti. Voz je imel na eni strani napis: "Defenders of European Civilization" (braniitelji evropske civilizacije), na drugi strani pa: "Defenders of Christianity" (braniitelji krščanstva). Za tem "floatom" so korakala slovenska dekleta v narodnih nošah. Takoj za njimi je bil "float" Jugoslovanske Matice, na katerem je na vzvišenem sedežu sedela "Columbia", Slovenka, Hrvatka in Srbinja, pa predstavljale trojino Jugoslavijo, prosiče Columbiju pomoči za doseg slobode. Pod zlatim ameriškim orlom je bil napis "Our Hope" (naše upanje). V ospredju voza so slovenski, hrvaški in srbski otroci predstavljali v narodnih nošah vse tri narode. Za flotom Jugoslovanske Matice so orakale slovenske žene in dekleta v navadnih oblekah.

Vsem tem skupinam je donelo živahno ploskanje in odobravanje gledajočega občinstva. Največ pozornosti ter burnih ovacij je pa žel tretji float, na katerem so v krasnih grupi, v pestrih narodnih nošah sedele naše vrle tamburašice dekliškega kluba "Slovenka". Cel dolgo pot so morale neprestano udarjati na tamburice, čigar čisti in dovršeni zvoki narodnih slovenskih pesni so občinstvo, ki je natlačeno stalo ob straneh, naravnost očarali. Mi moški smo korakali za njimi in smo bili ponosni na naše diene tamburašice.

Izmed moških društev so bila zastopana vsa slovenska društva, kakor: društvo sv. Franciška KSKJ., sv. Jožefa KSKJ., sv. Petra JSKJ., Orel JSKJ., Samostojno bol. podp. društvo i. dr.; v ženskih skupinah: društvo sv. Ane KSKJ., Marijina družba in tamburaški klub Slovenka.

Naj pa reče kdo far hoče, Slovinci smo se pa le postavili. Malo nas je bilo, menda ne čez 500, toda naredili smo dober utis. Vodja jugoslovanske parade je dobil od "The Mayor's Committee of National Defense" (županov odbor narodne obrane) sledeče pismo, ki se glasi:

F. G. Tassotti, Esq.,
Chairman Yugoslav Parade
Committee,
New York City.
Dragi moj Mr. Tassotti! —
V veliko veselje mi je, da Vam sporočim, da je odbor za ugrade "Zupanovega odbora za narodno obrambo" zelo visoko hvalil nastop Jugoslovancem. (Slede imena odbora.)
Odbor bo tako prost, da Vas bo o pravem času obvestil glede časa in kraja, kjer se bo uradno delo nagrade.
Dovolite mi, da Jugoslovancem prav iz srca čestitam na njih zaslužnem uspehu in da izrazim v imenu Zupanovega odbora priznanje za izbornu uslugo, katero so utje Vašega odbora in Vaše ljudstvo splošno storili v dosegu uspeha prireditve Dneva neodvisnosti.
Na vsakega, kdor je videl to parado, ki se je pomikala po 5. Ave. 4. julija, je velikanski nastop naredil gotovo velik utis, ki je kazal duh sodelovanja v tej vojni in mednarodne solidarnosti, kakor se dosedaj še nikdar ni pojavil.
Upam, da se bo ta prijateljska zveza, katere se je sedaj naredila med našim odborom in raznih društev jugoslovanske skupine, nadaljevala tudi v prihodnje. Mi želimo, da bi se program vdanosti, katerega je naredil naš odbor, razvijal kolikor mogoče ugodno in hvaležno Vam bomo za vsak nasvet, katerega bi nam morda dali.
Se enkrat Vam čestitam na izvanredno lepi nastop Vaše skupine na Dan Neodvisnosti ter ostanim
Vaš zvesto vdani
Henry McDonald,
Director General.

Gotovo je, da kakega priznanja za naš nastop pri paradi nismo pričakovali. Zgoraj navedeno pismo nam pa spričuje, da se celo dobimo v priznanje za lep nastop nagrado. Lahko smo ponosni na to, kar smo storili in gotovo ni nobenemu žal, ki je za to kaj žrtvoval.

Nemiri na Dunaju
Ljudska množica je na Dunaju poskakovala nemško poslanstvo. —
Drago življenje na Dunaju.
London, Anglija, 11. julija. — Nemiri, ki so se godili na Dunaju in drugih mestih Avstrije in ki so sledili polomu avstrijske ofenzive, so dosegli svoj vrh v ljutem napadu na nemško poslanstvo na Dunaju. Predno je moglo vojaštvo in policija posredovati, je že bila na poslopju napravljena velika škoda.
Storilo se je vse, da bi se ta čin obdržal tajno, toda vesti o tem mnogo obetajočem dogodku stopnjujeje pronicajo. Brezdvomno tiči vzrok v tem, ker Nemčija ni dala Avstriji več kot pičlo množino blaga.
Amsterdam, Nizozemsko, 11. julija. — Živilske razmere na Dunaju popisuje neko poročilo z Rudnaja v Berliner Tageblattu:
"Dnevne racije za osebo so določene sledeče: približno tri unce kruha in nadomestka moke, ena unca mesa, manj kot četrt unce masti, dve in pol unce krompirja, tri četrti unce konserv in četrt unce vojne kave, kar znaša skupno dnevno racijo 7 in tri četrti unce."
Te racije se morejo dopolniti samo na ta način, ako se zateče kdo do tajnih virov in plača pretirane cene. Funt moke se more n. pr. dobiti za \$4.50 do \$5; funt mesa od \$5.75 do \$7 in funt konjskega mesa \$3.50. Obed v restavraciji srednje vrste velja \$3.50.
Curih, Švica, 11. julija. — Ogrski prehranilni minister Paul je obvestil budimpeštanskega poročevalca dunajskega lista "Zeit" da za sedaj ni upanja, da bi bilo mogoče dobiti živeža iz Rumunskije ali pa Ukrajine in da se je vsled mrzlega vremena žetev v Avstriji zakasnila.
Minister je rekel, da se normalne racije kruha in moke ne bodo mogle obnoviti pred avgustom.

Prikazen Karola XI.

Francoski spisal Prosper Mérimée.

(There are more things in Heaven and earth Horatio. Than are dreamt of in your philosophy.)

(Več je stvari na zemlji in v nebesih Kot šolska vaša učenost jih sanja.)
Shakespeare, Hamlet.

Ponavadi se ljudje rogajo prikaznim in pojavom. Kljub temu pa je več takih prikazni tako dobro zajamčenih, da bi se mora, človek odločiti, da splošno zavrne vse zgodovinske dokaze, če bi ne hotel vrjeti v take stvari.

Povsem formalen protokol, podpisan osebno od štirih verodostojnih prič, jamči za resničnosti dogodka, ki ga hočem v naslednjem opisati. Dostaviti moram, da je bilo v onem protokolu vsebovano prorokovanje znano in da se ga je pogosto navedlo, še predno se se dogodki, ki so se završili v današnjih dneh, dejanski završili.

Karol XI., oče slavnega Karola XII., je bil despot kot še malo vladarjev Švedske, vendar pa je bil tudi eden izmed najbolj modrih med njimi. Skrčil je neizmerne predprave plemstva, zlomil moč senata ter uveljavljal postave po svoji lastni volji. Na kratko, ustvaril je ustavo dežele, ki je bila preje oligarhičnega značaja ter prisilil stanove, da so mu prepustili neomejeno oblast.

V splošnem pa je bil prosvitljen, junaški mož, ki se je krepko držal luteranstva, neupogljiv, mrzel in trezen značaj, kateremu je manjkala najmanjša sled domisljije.

Pred kratkim šele je izgubil svojo ženo, Ulriko Eleonoro. Dasiiravno je njegova okrutost, — kot se je trdilo, — pospešila njen konec, je bil kljub temu globoko gnušen in bolj kot bi mogel človek pričakovati od njegovega tako suhega srca. Cenil jo je bil. Od onega dogodka naprej pa je bil še bolj mračen in zakrknjen kot je bil prej ter se je posvečal svojim poslom z umom, ki je kazala njegovo nujno potrebo, da se izogne mučnim mislim.

Nekega večera v jeseni je sedel v hišni obleki ter s copatami na nogi pred velikim ognjem v svoji pisarni v kraljevem gradu v Stockholmu. Pri sebi je imel svojega komornika, grofa Bahé, proti kateremu je bil zelo milosten ter zdravnik Baumgarten, ki je igral prostomisleca ter zahteval dvom glede vsega, kar se ni tikalo zdravniške vede. Karol je bil onega večera poklical, da ga vpraša za svet glede neke beteznosti, ki se ga je lotila.

Noč je napredovala in proti njegovi navadi ni dal kralj obema s pozdravom razumeti, da je čas umakniti se. S povečeno glavno, neprestano strmeč v plamen, je ostal nepremično na svojem sedežu. Družba ga je dolgočasila, vendar pa se je bal, ne da bi sam vedel zakaj, ostati sam. Grof Bahé, ki je pač zapazil, da njegova navzočnost najbrž ni preveč ljuba, je že parkrat dal izražati svojemumu mnenju, da bi veličanstvo potrebovalo mira. Z mahljajem roke pa ga je kralj vedno pridržal na stolu. S svoje strani pa je pričel zdravnik govoriti o škodi, katere trpi zdravje vsled predolgega bdenja. Karol pa je sisknil skozi zobe: — Ostanita, nimam še nikakega veselja do spanca.

Tako se je vprisrilo poskus, da se na različnih predmetih obdrža pogovor. Pogovor pa je obzidal ponavadi že pri drugem ali tretjem stavku. Postalo je očitno, da se je kralj prepustil nekemu neobičajnemu temnemu razpoloženju, in vspricho tistikih okoliščin se nahaja dvornik vedno v precej kočljivem položaju.

Grof Bahé, ki je domneval, da ima žalost kralja svoj izvor v bolestnih spominih na izgubo žene je nekaj časa opazoval sliko kraljice, ki je visela v sobi, nato globoko zavzdihnil ter nato rekel: — Kako živa je ta slika! To je oni obenem veličastni kot nežni izraz....

Kralj, ki je vedno, kadar se mu je imenovalo ime kraljice, domneval, da sliši očitjanje, je odgovoril nakratko: — No! Slika je precej laskana. Kraljica je bila grda.

Nato pa se je ujezil svoje lastne trde besede, vstal ter pričel korakati po sobi gorindol, da skrije razburjenje, ki mu je gnalo rdečico v lice. Obstal je pri oknu, ki se je oziralo na dvorišče. Noč je bila temna in luna je bila v pr-

Sedanja rezidenca švedskih kraljev takrat še ni bila dovršena in Karol XI., ki je pričel z delom, je stanoval v onem času še v starim gradu.

To je bilo veliko, v obliki podkve sezidano poslopje. Pisarna kralja se je nahajala na enem koncu in skoro ravno nasproti se je nahajala velika dvorana, v kateri so se zbirali stanovi, kadar so sprejemali kako poslanico od krone.

Okna te dvorane so bila videti za trenutek razsvetljena. Kralju se je zdelo to kaj čudno. Sprva je domneval, da je plamenica kakega lakajja vzrok te svetlobe. Kdo pa je imel opravka v dvorani v tej pozni uri in še celo, ko dvorana že dolgo časa ni bila odprta? Svetloba je bila tudi premočna, da bi mogla prihajati od ene same plamenice. Človek bi jo lahko pripisoval požaru, vendar pa ni bilo videti nobenega dima. Šipe niso bile razpokane in nobenega trušča ni bilo čuti. Torej je morala biti dvorana razsvetljena.

Karol je nekaj časa opazoval okna, ne da bi izpregovoril kako besedo. Medtem pa je hotel grof Bahé, ki je že iztegnil roko pa zvonec, poklicati paža, da ga odpelje na poizvedovanje glede vzorka te čudne svetlobe.

Kralj pa tega ni dovolil. — Sam hočem iti v dvorano, — je rekel. — Dočim je izgovoril te besede je prebledel in njegovo lice je izražalo neke vrste pobožnega strahu. Kljub temu pa je trdnih korakov zapustil sobo. Komornik in telesni zdravnik sta mu sledila vsak držeč svečo v roki.

Vratar, ki je imel ključ v o skrbi, je bil že v postelji. Baumgarten ga je šel zbuditi ter mu v imenu kralja ukazal, naj takoj odpre vrata dvorane za stanove. Veliko je bilo presenečenje moža vspricho tega povelja. Hitro je vrzel nase obleko in kmalu je stal pred kraljem, s sveženjem ključev v roki. Najprvo je odprl vrata k nekemu hodniku, ki je služil kot predoba ali stranska soba glavne dvorane. Kralj je vstopil. Zelo pa je bil presenečen, ko je videl, da si vse stene pregrnjen s črnim blagom.

— Kdo je dal naročilo, — je vprašal jezno, — tako pregrniti to dvorano?

— Sire, — je odgovoril vratar ves presenečen, — v kolikor vem jaz, nikdo. Ko sem dal zadnjikat pomesti predoba je bila kot ponavadi obita s hrastovimi ploščami. Jaz nisem dal dvorano pregrniti na ta način, veličanstvo.

Kralj, ki je hitro odkorakal naprej, je že došel v zadnjo tretino hodnika. Grof in vratar sta šla tik za njim. Telesni zdravnik pa je nekoliko zaostal, kajti omahoval je med strahom, da se ga bo pustilo samega ter grozo, da se izpostavi posledicam doživljanja ki se je že javljial na tako čudnem načinu.

— Ne hodite naprej, Sire! — je rekel vratar. — Pri moji grešni duši, tukaj je neka coprnja vmes. Ob tej uri... odkar je kraljica vaša milostna soproga, mrtva... pravijo, da se izprehlja po tej galeriji. Bog nas varuj!

— Ustavite se, Sire, — je rekel tudi grof. — Ali ne čujete trušča ki prihaja iz dvorane stanov? — Bog ve, kakim nevarnostim se izpostavlja vaše veličanstvo!

— Sire, — je rekel telesni zdravnik, kateremu je prepil njegov svečo, — dovolite mi vsaj, da pokličem kakih dvajset mož telesne re straže.

— Vstopimo, — je rekel kralj trdnim glasom. Obstl je pred vrati velike dvorane. — In ti, vratar odpri hitro vrata!

Sunil je znogo v vrata in suneč je zagrmljal kot strel iz topa ter odmeval od oblokov. Vratar se je tako tresel, da ni mogel spraviti ključa v ključavnico.

— Star vojak, ki se trese! — je rekel Karol. — Grof, odprite nam ta vrata!

(Nadaljevanje na 5. strani.)

DOBER TEK

je glavni pogoj od katerega je popolno zdravje odvisno. Obdržati tek in ukrepati cel prebavni aparat, da zamore svoje delo pravilno rešiti je potrebno jemati včasih dobro znano želodčno zdravilo, ki se imenuje

SEVEROV

Želodčni grenčic

Poznan je po celi Ameriki kot dobro želodčno zdravilo, ki napravi tek. Pomaga odstraniti nečistost iz sistema ter odpravi zaprtje in neprebravje. Pri nenadni mrzlici je posebno priporočljivo, ker olajša napad, ozdravi bolečine in pomiri krče.
Cena 75c. in \$1.50. V lekarnah.
W. F. Sever & Co., Cedar Rapids, Iowa.

ŽELIM DOBITI

dekleta ali tudi ženo z enim otrokom za pomoč v kuhinji. Plača od 35 do 40 dolarjev na mesec. Katero veselje, naj mi piše na naslov: Mrs. Josephine Debevec, Box 3, Cheat Bridge, W. Va. (13-16-7)

IŠČEM

20 gozdarjev za vsako delo v gozdu. Plača po \$3.50 na dan in hrano pri Moore & Cappel L. Co., Aiamor, W. Va. Za pojasnila se obrnite na: Frank Mann, Box 46, Adolph, Randolph Co., W. Va. (13-15-7)

Kad bi izvedel za svoje prijatelje ANDREJA OBEDE, JANEZA in JOSIPA KREMAZAR, ANTONA PENKO, JOSIPA TRINKAUŠ in JOSIPA BREGAR. Prosim enjene rojake, da mi pošljijo njih naslov, ali naj se pa sami javijo. — Joseph Hrovat, Box 18, Blair, W. Va. (13-18-7)

Iščem svojega prijatelja JOSIPA LADIČ. Doma je izpod Grada na Primorskem. Prosim enjene rojake, če kdo ve za njegov naslov, naj ga mi naznani, ali naj se pa sam oglasi, ker poročati mu imam nekaj važnega. — Frank Sain, Camp 1, Slaty Fork, W. Va. (13-16-7)

VABILO

na plesno veselico, katero priredi društvo sv. Alojzija št. 18 JSKJ. v Rock Springs, Wyo., v soboto 20. julija. Tem potem vljudno vabimo vse rojake in rojakinje iz mesta in okolice, da nas blagovoltijo posetiti na gori omenjeni večer ter nam tako pripomorejo k lepšemu uspehu. Veselica se prične točno ob sedmi uri zvečer. Ob 7.30 nastopijo govorniki, kateri nam razodenejo vse delovanje od prvega dne organiziranja našega društva pa do sedaj. Nato nastopi g. Leo Poljane, kateri nas bo razveselil z lepim kpletom, potem pa poje pevski zbor še nekaj drugih pesmi pod vodstvom g. Frank Plencel. Izgiba bo slovenska godba pod vodstvom g. Antona Justina. Vstopnina za moške 50c in 5c vojni davek (war tax); dame so vstopnine proste. Za vsa postrežbo bo skrbel za to izvoljeni odbor. Torej na veselo svidenje vsi brez izjeme. Vljudno vabi Odbor.

Tem potem opozarjam vse člane društva sv. Alojzija št. 18 JSKJ., da se prihodnje seje polnoštevilno vdeležijo, ker imamo več važnega dela. Pohitilo se bo tudi za glasilo po 25c od vsakega člana. Obenem se bo pobiralo za vstopnino veselice od prejšnjega večera. Vstopnino plačajo vsi člani, stannujoči tukaj v mestu in zunaj, zato prosim vse člane, kateri stannujejo zunaj mesta, da to upoštevajo. Obenem opozarjam tudi člane, stannujoči tukaj v mestu, kateri se seje ne vdeležijo in plačajo kakemu drugemu svojo mesečnino, da to upoštevajo. Z bratskim pozdravom Joe Yagovic, tajnik.

POZOR ROJAKI!

Najuspešnejše mazilo za ženske lase, kakor tudi za moške brke in brado. Od tega mazila srazstejo v 60 letih tdnih krasni gošti in dolgi lasje kakor tudi moški krasni brki in brada in ne bodo odpadali in ocvelli. Revmatizem, kosti-bol ali trganje v rokah, nogah in v krčku, v omnih tneih popolnoma ozdravim, rane opelkine, bule, ture, kraste in grinte, potne noge, kurje oči, obočine v par dneh popolnoma odstranim. Kdor bi moje zdravilo bres uspeha rabil mu jamčim za \$5.00. Pišite takoj po cenik, ki ga takoj pošljem zastonj.

JAKOB WAHČIČ,
9702 Beuna Ave., Cleveland, O.

PROTI AVSTRIJI

GENERAL GUGLIELMOTTI, KI SE NAHAJA SEDAJ V WASHINGTONU, PRAVI, DA JE ZA ZAVEZNIKE NAJPRIPRAVNEJŠA POT V NEMČIJO SKOZI AVSTRIJO. — ČE BI SKUŠALI PRODIRATI PREKO RENA, BI SE BREZ DVOMA NEMŠKI ODPOR ZELO POVEČAL. — POT SKOZI RAZDELJEN NAROD JE NAJPRIPRAVNEJŠA.

Ali se more vojna bolj hitro končati, kot če si priborimo pot v Nemčijo skozi Avstrijo? — To teorijo je zastopala in zagovarjala Italija od prvega prčetka. Kljub temu pa ni dobila mnogo zanimanja v tej deželi.

Novi italijanski uspehi so jo pa pod izpremenjenimi pogoji spravili zopet v ospredje. V slučaju, da se v tem smislu ničesar ne napravi, bi bila zapadna fronta ta, ki se razprostira od Severnega morja do švicarske meje, ogrožena. Izpremenjeni položaj je pa — političnega pomena. Pred ratnim časom, izza prihoda Tomaža Masaryka, voditelja Čeho-Slovakov v to deželo, so vsi jasno spoznali politično situacijo Avstroogrške ter priliko, ki jo nudi ta situacija zaveznikom. Več mesecev zatem, ko smo mi stopili v vojno, smo mislili, da se bo Avstroogrška ločila od Nemčije.

Temu je sledila ruska revolucija in spoznanje, da so zadobili zavezniški velik udarec. Poleg tega je pa še nov dokaz, ki močno podpira italijanski naval: polovica petdesetmilijunskega avstrijskega prebivalstva pripada tlačnim narodom. Ti narodi so že dalj časa proti Avstriji kot vsak njen sedanji nasprotnik, in kar je še večje važnosti, ti podvrženi narodi so sovražniki avstrijske vlade.

V sedanjem času javno revoltirajo proti svoji vladi. Odkar je izbruhnila vojna, so upali ter čakali pripravnega trenutka, ko jim bo mogoče strnoglaviti vlado, ki jih drži v verigah. Edinole obožena sila jih je zadržala pred vstajo.

Med temi zatiranimi narodi je enajst milijonov Čehoslovakov. Tudi drugi zatirani narodi so istega mnjenja kot Čehoslovaki in bi se jim, če bi jim bila dana prilika, pridružili v boju za premaganje Nemčije. Oni bi ne napravili tako kot so napravili Rusi, ki so zatem, ko so se iznebili jarma, sprejeli nase še večje breme.

Kako morejo zavezniški stvoriti to priliko?

Da povečajo svoj pritisk na skrajni točki Avstrije, to je, da jo napadejo z italijanske strani. Kakor hitro izbruhne v Avstriji revolucija proti nemški kontroli, bi se po naziranju onih, ki zagovarjajo to teorijo, razširilo tako revolucionarno gibanje po Balkanu, v Srbiji, Črni Gori, Bosni in Rumunski.

Nekateri pravijo, da so v Avstriji samo stari, žene in otroci ter da ta element ni dovolj močan, da bi začel kako gibanje. Odgovor na to je pa sledeči: — Tam kakor v drugih deželah je veliko število mož, ki morajo delati v raznih tovarnah ter preskrbovati z materijalom armade na fronti. Zadnji štirajki in kravalci se pokazali naraščajočo moč tega dela prebivalstva.

Po mnenju nekega italijanskega častnika v Washingtonu je to politična stran navala na Avstrijo. To je pa obenem tudi vojaška stran. Glede tega so vprašali generala Emilija Guglielmottija, k je prideljen italijanskemu poslaniku v Washingtonu.

— Jaz govorim samo z vojaškega stališča, — je rekel v svojem odgovoru. — Takoj v začetku pa moram pripomniti, da se mi ne sme napačno razumeti. Jaz namreč ne rečem, da bi ne bilo mogoče izvojevati vojne na zapadni fronti. Prepričan sem, da bi lahko na onem delu zapadne fronte, ki je znan pod imenom italijanska fronta, veliko lažje privedli vojno do uspešnega konca.

Meni se zdi, da je dal zadnji uspeh v Italiji veliko priložnost za to. — Zakaj?

Razdalja med zapadno fronto in Berlinom je dvakrat tako velika kot med Berlinom in italijansko fronto. Pa ne samo to. — Med zapadno fronto in Berlinom je veliko zelo močnih trdnjav, veliko so jih Nemci tudi napravili izza začetka vojne, če bi bili prišljeni umakniti se. Oni so pričakovali na tem mestu glavnih napadov in so se vsled tega tudi dobro pripravili nanje. Nadalje b morali prekoračiti celo vrsto rek, med katerimi omenimo samo Ren. Še predno bi pa dospeli do Renu in ga prekoračili, bi nalete li na najmočnejše trdnjave.

Res je, da so tudi na italijanski fronti močne utrdbe, toda teh ni toliko. Ker se pa Nemčija ni nadala napada s te strani, se tudi ni tako pripravljala kot pa na zapadni fronti. To je pa tudi slaba stran Nemčije. Po mojem mnenju bi bilo najboljšje v vojaškem oziru izkoristiti to priliko. —

Dunaj je oddaljen od sedanje italijanske fronte približno 300 milj. Toda tako daleč bi ne bilo treba napredovati, predno bi bila zapečatena usoda glavnega mesta Avstroogrške. Padec Ljubljane ki se nahaja sredi poti na Dunaj, bi pomenil padec Dunaja, kot se je to zgodilo, ko je Napoleon zavzel Ljubljano.

Pa še na nekaj drugega se je treba ozirati. Če bi napredovali proti Nemčiji na zapadni fronti ter preko račili reko Renu, bi to združilo vse Nemce za njihovim bogom, za kajzerjem, kot bi jih ne mogla združiti nobena druga stvar. Oni bi se vstavili tam v imenu "Vaterlanda", kot bi se ne vstavili nikjer drugje, in kot sem že zgoraj rekel, so se za to že dobro pripravili.

— Kakšen bi bil pa položaj, če bi prodirali proti Berlinu skozi Avstrijo?

Sli bi skozi razdeljen narod in ni mogoče, da bi nalete li na združen odpor. V Avstriji je veliko ljudi, ki hrepene izpod avstrijskega jarma, in mi smo prepričani, da bi se ti narodi tudi hoteli otresti tega jarma, če bi despele zavezniške armade v Avstrijo. Jaz mislim, da se pri napredovanju lahko zanesemo na svojo erozijo ter bi nam ne bilo treba biti odvisnim od tuje pomoči. Če pa nas podpirajo vstaje narodov, je pa še toliko boljše.

V vsakem oziru je pa ena stvar jasna: — V napadeni Avstriji bi nalete li na slabši odpor, ker ni v Avstriji takega edinstva kot je v Nemčiji. Če bi bila Avstrija premagana, bi izgubila Nemčija od štiri do pet milijonov vojakov ter bi ne mogla nadaljevati vojne. Če bi bila Avstrija premagana, bi bila tudi prerezana zveza med Nemčijo in njenimi manjšimi zavezniki ter bi bila s tem odprta nova pot za napasti Nemčijo z južne strani.

Jaz prav dobro spoznavam važnost zapadne fronte ter potrebo, da mora postajati tam naval vedno močnejši. S tem poskušam samo pojasniti svoje nazore, zakaj bi bilo boljše prodirati proti Berlinu z italijanske fronte, oziroma z onega dela skupne fronte, ki se nahaja v Italiji.

Kot sem že rekel, ima Italija dovolj vojakov na razpolago. Imamo armado, v kateri so štirje milijoni mož. Res, da niso vsi aktivni, toda vsi so pod zastavami. To se pravi, da nosi orožje ena devetina našega prebivalstva.

Italija ima sedaj svoje vojake na francoski fronti, na macedonski fronti, v Sveti Deželi z Angleži, v Abesiniji in v Severni Afriki. Mi vsled tega ne zahtevamo ameriških čet, da bi povečali število svoje armade, pač pa zato, da pokažemo Italijanom in sovražnikom, da je to skupna fronta. Jaz naprimer vem, da je dobro znano, da so z nami v Italiji angleški in francoski vojaki.

Mi potrebujemo Amerikance zato, ker je nemška propaganda razširila po Italiji prepričanje, da se Amerikanci ne brigajo nič za Italijo, ampak da so zainteresirani samo na zapadni fronti. Tudi Avstriji naj izvedo, da so Amerikanci na italijanski fronti ter da jim pomagajo uničevati avstrijsko cesarstvo. Vsled tega je bila za nas najboljša novica, ko je predsednik Wilson pred kratkim časom potom tajnika naznanil, da bodo poslani na italijansko fronto ameriške čete.

Povsod na združeni fronti hočemo dokazati, da se borimo za stvar, za ene zahteve.

ČEŠKI DAVID V BOJU PROTI HUNSKEMU GOLIJATU.

In sedaj, ko imamo eno fronto, nastane vprašanje, kje je na tej fronti za sovražnika najslabše mesto in kje bi bil najpriljubnejši prostor, da bi ga napadali.

Italija, ki je pripravljena vreči svojo silo v vojno, je v zallegi glede vseh potrebščin, premoga, surovin in pšenice.

Pšenica pomeni za Italijo veliko več kot pa za Združene države. Tukaj imate za pšenico razne nadomestke in vsled tega ste lažje brez nje. Bolj boste pa to razumeli, če vam razložim, da je smatral italijanski kmet stoletja in stoletja kruh za svojo glavno hrano. Kruh hoče imeti trikrat na dan. Resnica je, da smo bolj poljedelski narod in da se je od nas zahtevalo večjih žrtev, toda sedaj je to drugače, ker se nahaja toliko ljudi pod zastavami in poljedelstvo zelo trpi vsled pomanjkanja farmerskih delavcev.

Istotako tudi naše tovarne ne morejo obratovati vsled pomanjkanja premoga. Ko govorimo o potrebi premoga, veliko ljudi niti sedaj ne ve, da v Italiji sploh ni premoga.

Mi smo uboga dežela in potrebujemo raznih potrebščin, da za moremo razviti svojo moč.

Samo nečesa nam ne manjka: to je sposobnost našega vojaka. Jaz vem, kakšna je ta sposobnost, ker sem se boril na več mestih in jih. Jaz vem, da se junaško bore in junaško umirajo, če je potreba.

Ne vem, če se je kdaj v zgodovini utrujena in izčrpana armada tako hrabro vstavljal sovražniku kot se je italijanska armada zadnje leto, ko je bila premagana ob Soči. To je bilo bilo meseca oktobra. V sredini novembra je pa Italija zavstavlja sovražniško prodiranje, predno je dospela francoska in angleška pomoč.

Asquith o "Ligi narodov"

London, Anglija, 11. julija. — Navdušeno hvalo glede vodstva predsednika Wilsona v vojni in glede njegovega zagovarjanja "Lige narodov" po vojni je izrekel Herbert H. Asquith, prejšnji ministrijski predsednik, v nekem nagovoru v pretekli noči v National Liberal Club. Priliko za to je nudil obed, prirejen na čast ameriškim častnikom, kateremu je prisostvovalo 500 odličnih Angležev. Obed se je razvil v ovacijsko zborovanje za predsednika Wilsona.

Podadmiral Sims, poveljnih ameriških mornariških sil v vojni, je omenil sodelovanje angleške in ameriške mornarice ter izjavil:

— Strah pred podmorskimi čolni je sedaj končan, kajti mi jih uničujemo hitreje kot jih morejo Nemci graditi.

General Biddle, poveljnik ameriških čet v Angliji, je žel živahno odobravanje, ko je izjavil, da so ameriške čete nastajale na sedemdesetih ali osemdesetih točkah v Angliji in Škotski.

Prejšnji ministrijski predsednik Asquith je tekom svojega govora obrnil pozornost na važnost ideje predsednika Wilsona za "Ligo narodov" kot "najbolj važnega izmed vseh mirovnih problemov". Rekel je:

— Združene države kot narod so imele veliko srečo, da se je v velikih krizah njih narodne zgodovine pojavil vedno mož, katerega so najbolj potrebovali za inspiracijo in vodstvo. Tako je prišel Washington, tako Lincoln, Washington in Lincoln sta slavni imeni, ki sta prešla v zgodovino. Ne smemo poskušati, da bi določili vnaprej sodbo zgodovine glede mož, ki še žive, vendar pa si upam reči, da je bil predsednik Wilson načelnik vlade v času, ki ni bil nič manj resen kot katerikoli čas v analah dežele.

Predsednik Wilson je storil naj-

mašeb, veliko množino kokoši, 2 tisoč ton sladkorja in 200 tisoč koz. Poleg tega hoče Nemčija še gotovo množino kinina, od nizozemskih kolonij pa posojilo v znesku 7 milijonov goldinarjev (2.814.000) na mesec.

List dodatno pravi, da je Nemčija stavila te zahteve na podlagi poizvedovanj cele vrste ekonomskih spijonov v vseh okrajih Nizozemske in se morajo izpolniti, če predno se bo razpravljalo o vprašanju nemških protikonecij.

Bosonoga Nemčija.

London, Anglija, 11. julija. — Kakor pravi neko današnje poročilo

BOJI V ALBANJI

AVSTRIJCI BEŽE SKOZI ALBANJO. — UMIKANJE SE J5 PREMENILO V DIVJI BEG. — AVSTRIJCI SO POŽGALI VSE ZALOGE.

London, Anglija, 11. julija. — Požigajoč vsa skladišča in ropajoč deželo, skozi katero gredo, se avstrijske čete v Albaniji umikajo pred zmagovitimi italijanskimi in francoskimi četami. Kakor pravi poročilo iz Rima na Central News Agency, se Avstriji umikajo ob reki Skumbi 25 milj severno od Berata. To po mišljenju vojaških opazovalcev pomeni, da je sovražnik zapustil važno bazo Berat.

Pričakuje se, da preti še večja bitka, kajti današnje oficijelno dunajsko poročilo pravi, da se Avstriji pripravljajo, da se bodo vstavili.

"V Albaniji", pravi poročilo, "naše čete organizirajo novo obrambno črto. Ena francoska stotinja, ki je poskušala prodirati v dolini Devoli, je bila odbita."

Oficijelno poročilo, katero je večeraj izdal zavezniški poveljnik v Solunu in ki je danes prišlo tusem, popisuje boje, o katerih so že poročala rimska poročila. Poročilo se glasi:

"Južno od reke Devoli so naše čete, nadaljujoč svoje uspešno prodiranje, zavzele greben Kostnice v celi razsežnosti, kakor tudi vse vasi v dolini Tomorica do Dobreny. Na levem krilu so Italijani zavzeli višine Cafa Glumaka, in zajeli 250 ujetnikov, vključeno štiri častnike. Avstriji so inreli velike izgube in so pri umikanju požgali vsa skladišča in so se posluževali ropanja.

Na macedonski fronti je sovražnikova artilerija razvila veliko aktivnost, posebno zapadno od Vardarja in severno od Bitolja. Angleški letalci so uspešno bombardirali številna sovražna skladišča v dolini Strume.

dama, je nemški oblačilni urad v Berlinu objavil sledeče naznanilo: "Pozivljamo vas, da hodite bosi."

Rusko-finska pogajanja.

London, Anglija, 11. julija. — Bolševiška vlada Rusije je privolila, da prične mirovna pogajanja s Finsko, ki je po nemški vladi izrazila željo, skleniti z Rusijo mirovno pogodbo.

Carevič je bil zopet umorjen.

Kodanj, Dansko, 11. julija. — Švedski listi prinašajo vest nekega Šveda, ki se je ravnokar vrnil iz Moskve, da je nek bolševiški vojak z bombo usmrtil Aleksija Romanoviča, sina prejšnjega ruskega carja.

Vestno zdravilo dela čudeže.

Trinerjeva zdravila uživajo že 30 let renavadno zaupanje. — In to čisto po pravici, kajti vestnost izdelovatelja dobiva zaupanje in posplošenje pri kupeih. Zdaj je bilo potreba nekoliko zvišati cene. — Mi smo se dolgo časa zoperstavliali naraščanju cen vseh potrebščin in razpošiljanja, toda novi vojni davki so nas prisilili nekoliko zvišati cene. — Vsak prijatelj Trinerjevih zdravil bo izprevidel, da mora tudi lekarnar plačati več, če smo mi prisiljeni plačati več in da se temu na noben način ni mogoče izogniti. — Toda izvrstna kakovost in pristnost Trinerjevih zdravil bo v polni meri zadostila vsakega odjemalca.

TRINER-JEV ameriški Elixir grenkega vina

Ima vsled tega tako izvrstne uspehe, ker povzroča, da izgubi bolezen svoje izvore. Devetdeset odstotkov vseh bolezni ima izvor v želodcu. Trinerjev Ameriški Elixir očisti želodec in odstrani iz črev vse zastarele stvari ter strupene substance, ki so izvor uničujočih bacilov, ter uničujejo redno delovanje črev. V Trinerjevem zdravilu ni nobene kemikalije, pač pa samo izvrstna grenka zdravilna zelišča in rdeče vino. Pri zaprtju, neprebavi, glavobolu, migreni, nervoznosti, splošni oslabelosti ter pri posebnih želodčnih slabostih, pri premeni življenja žensk ali pri majhnarjih in drugih dejavcih, ki vdihaajo pline, se bo vsakdo lahko prepričal o učinkoviti vrednosti tega zdravila.

V vseh lekarnah.

TRINERJEV LINIMENT

prodre vedno v pravi sedež bolezni in vsled tega je pri revmatizmu, nevralgiji, revmatičnih boleznih, okorelosti udov itd. njegova pomoč hitra in uspešna. Nadalje je tudi izvrstno sredstvo proti izvinjenju, napetosti, oteklina in itd. in po vdrgavanju mišic, po kopeli nog odstrani vso utrujenost. V vseh lekarnah.

TRINER-JEV ANTIPURIN je zelo uspešno in pomirjujoče anti-septično sredstvo za splošno notranjo uporabo. Uporablja se za grgljanje, izpiranje ust, izpiranje ran, uljes itd. V vseh lekarnah.

Zadnja najvišja odlikovanja podeljena Trinerjevim zdravilom na mednarodnih razstavah: Zlata Svetinja — San Francisco 1915, Grand Prix — Panama 1916.

JOSEPH TRINER,

Manufacturing Chemist,

1333--1343 SO. ASHLAND AVE.,

CHICAGO, ILL.

Nemške zahteve.

Amsterdam, Nizozemsko, 11. julija. — Kakor piše Telegraaf, je Nemčija zahtevala od Nizozemske 60 tisoč krav, 3 tisoč konj, 10 tisoč ton sira, 2 milijona jajc, 150 ton

Iz prejšnje ruske zgodovine

Kakor povsodi, tako se je tudi v Rusiji znanstveno umevanje našlog zgodovino pisja pojavilo šele s časom. Iz kraja je cilje zgodovinskega raziskovanja umeval vsak po svoje. Nemei, pozvani v Petrograd na akademijo znanosti — ideja Petra Velikega — so se trudili postaviti vse raziskovanje na znanstveno podlago. Toda umevanja ravno niso našli. V znanem vprašanju o pokolenju varjaških knezov so bili nemški učenjaki ljuto napadani od ruskih "rodoljubov", ki so jim očitali, da hočejo s svojo "normansko teorijo" sramotiti rusko državo. Se dolgo potem bi bilo zaman iskati kakršneoli trdnje in obče priznane umevanje ciljev znanstvenega proučevanja preteklosti.

Tatšev, ki je v začetku XVIII. stoletja zbral množico letopisov, se je zadovoljil z namenom "spoznavati samega sebe". S proučevanjem preteklosti, se je nadejal, bo razširil svoje osebne izkušnje. Lomonosov je v svojih znanstvenih delih samo skušal slaviti slavne prednike in tako dati vzor potomcem.

Na tak način so že vzroki sami, ki so razne raziskovalce privledli do raziskovanja, ostali pri raznih zgodovinskih različitih. O kakem znanstvenem razmerju do zgodovinskih virov ni moglo biti govora.

Od Ščerbatova naprej, ki svojih opazovanj ne meša več s tektom etničarjev virov, nahajamo samo željo, dobiti moč nad bodočnostjo. On je prvi, ki je pokazal vzorce pragmatičnega umevanja in pisanja, ki je znal na svojih gradivih pokazati strogo odvisnost virov od učinkov. Toda vse to je imelo le ta namen, prisliti ljudi, da bi se iz zgodovine učili. Preko formule "historia est magistra vitae" ni nikdar prišel.

Karamzinova "Zgodovina ruske države" je ob svojem času prinesla avtorju veliko slavo, toda ni prinesla ničesar novega v primeru z XIX. stoletjem. Ona je samo literarno delo: ob vsakem vladarju opisuje samo zgodovino znanjih državnih form. Tudi on hoče naučiti ljudi, da bi bili ponosni na svoje prednike in ne gre za tem, da bi jim pomagal k znanstvenemu umevanju lastne preteklosti.

Vse to je bilo po splošni narodni vojni leta 1812. umljivo, toda vseh ljudi ni moglo zadovoljiti. Dokaz temu je "Zgodovina ruskega naroda" Polevoj, ki je tako različna od Karamzinove ideje o "Božji Previdnosti, ki je čudovito povzdignila Rusijo". Polevoj raziskuje vsa dejstva ruske zgodovine samo s stališča njihovih smotrenosti.

Toda celo veliki Puškin ni mogel razumeti te knjige. Car, ki ga je širil Karamzin, in retoričnost njegovega dela je vplivala preveč. Puškinov prijatelj, knez Vjazemskij, tudi poet in kritik, je rekel, da se za Karamzinom ne sme nihče več lotiti ruske zgodovine.

V začetku XIX. stoletja se iznajdljiva misel boljšega ruskega občinstva ni imela ničesar oprijeti. Medtem pa je čas sam stavil vprašanja o smotru in smislu domače zgodovine. Z ene strani je romantično razpoloženje sililo rusko razumnost, da se je trudilo spoznati zgodovinsko poslanstvo ruskega naroda in njegov značaj. Po drugi strani pa je brezupni skepticizem, s katerim se je končal v Rusiji nekdanji tako silni vpliv francoske filozofije na vse misljenje, sam silil k takim vprašanjem.

"Kakor strel v gluho jezensko polnoč", tako je po besedah proganeca Hercega učinkovalo "Filozofično pismo" Caadejeva (leta 1794. rojen, 1856 umrl). Caadejev je kratko in rezko rekel, da se Rusija ne more ponasati s svojo preteklostjo. Njegove glavne misli so te-le:

"Največji momenti v življenju človeštva so oni, v katerih se vse življenje naroda strne v eno veliko idejo, v eno brezmerno čustvo. Krizarske vojne so zlati vek v evropski zgodovini. Surovo krščanstvo je zmoglo takih momentov. Najvišja cena krščanstva je v tem, da tvori najpopolnejši red na zemlji, sicer bi ne bile resnične besede Gospodove, da bo prebival v svoji cerkvi do konca vekov. Človeški um je sam po sebi pre slaboten: on se dviga v visine, toda potem pada v brezno. V božje kraljestvo greje samo krščanska edinstvo. Stremljenje k njej se je

stva! Kako različni narodi! Koliko je v njej naravnega bogastva!"

Navsezadnje pa ti "pozitivni" podatki niso ničesar dokazovali. Ravno tako malo so povedale njim nasprotujoče fraze o "guilem trupu zapada" in o identičnosti narodnosti z vdanostjo samodržavju in pravoslavlju.

Ti nazori so se počasi morali razviti v celo zgodovinsko teorijo o nasprotju med Rusijo in zapadom ter o samobitnosti Rusije. To je "teorija oficijalne narodnosti", ki so ji zaradi tega dali to ime, ker se je trudila ugoditi vladni ter njenim namenom. Zaradi svoje nekritičnosti in slabosti, ker ničesar ne dokazuje, ni mnogo vredna.

Toda za popolno umevanje razvoja ruske historijografije se moramo zopet nekoliko pomuditi pri teh različitih. Razvijal jih je najbolj "Moskvitjanin", glasilo profesorja Pogodina. Manifest te nove šole je bil članek profesorja Sevrjajeva v njegovem prvem zvezku (1841). "Zapad in Rusija stojita drug proti drugemu oko v oko! Ali bo pritegnil nase pri svoji vesoljni daševni ekspanzivnosti svoj nas? Ali se ga bomo obranili s svojo samobitnostjo? Ali si bomo ustvarili poseben svet z lastnimi načeli ali z evropskimi?"

Pri raziskovanju zapadnih vplivov na Rusijo je Sevrjajev izsledil, da je za Rusijo bilo najbolj usodno nje občevanje s Francijo in Nemčijo. To sta dve bolni deželi, njuni bolezni sta bili: v Nemčiji reformacija, v Franciji pa revolucija. Ista bolezen, samo v dveh oblikah. "Mi mislimo, da sta ti bolezni že nehali. Ne, mi se motimo. V naših iskrenih, prijateljskih, tesnih odnosih z zapadom ne opazimo, da imamo opravka s človekom, ki nosi v sebi hudo, kužno bolezen." S tem je Rusija z zapadom mislila ob isti mizi, se zastrupila z mrtvaškim strupom, ki ga njega sveža narava ne bo prenesla. Od strupa moramo bežati. Zato pa je Rusija doslej ohranila tri temeljna čustva, v katerih je seme in jamstvo za naš bodoči razvoj, namreč: verski čut, čustvo državnega edinstva in zavest svoje narodne samobitnosti. Zapad jo zaviđa zaradi teh lastnosti, ker sam nima takih garancij za svoj politični obstanek.

V čem je pravzaprav vsebina teh posebnih lastnosti, o tem ni nihče govoril. Ko je Gogol govoril o bistvu lirčne poezije, je izjavil, da je to umevanje narodne samobitnosti samo po sebi spojeno s samodržavjem in pravoslavljem, da "ruska duša vsled svoje ruske narave" čuje vzvišene ideje "že sama po sebi, ne da bi vedela, kako in zakaj".

Ta oficijalna obrauba pravoslavlja in samodržavja pa seveda s svojim delom ni mogla zadovoljiti vseh. Šele prvemu velikemu javnemu gibanju, borbi med slavjanofili in zapadniki, se je posrečilo ustvariti podlago, na kateri se je ustvarilo umevanje lastne zgodovine, nje ideje in razširitev ideje in javnost.

Slavjanofilsko gibanje je našlo precej odmeva v slovanskem svetu. Toda to se je zgodilo, to si moramo priznati, popolnoma slučajno in ne zaradi njegove teorije. Če ime samo "slavjanofili" ni rano posrečeno. Vzeto je iz začetka XIX. stoletja in je pomenjalo skrajno eno, ki so čistili ruski jezik s pomočjo drugih slovanskih in tako odpravljali tuje iz njega. Tudi pa so samo zunanje sličnosti s slavjanofili iz štiridesnih let XIX. stoletja. Pri njih so bili interesi za Slovanstvo in druge Slované šele postranski. V prvi vrsti jih zanima Rusija, mešaniščne sanje o njenem velikem bodočem poslanstvu in popolnoma romantični nazori, ki so jih pozneje znanstvena raziskovanja zavrgla, o posebno vzvišenih mislih v bistvu in zgodovini ruskega naroda, celo v eni njegovi posebni veji, v velikoruski.

Mesto slavjanofilov od tridesetih do petdesetih let v zgodovini evropske literature je določil A.

visja in čistejša kot zapad. V imenu narodnega čustva so slavjanofili odločno protestirali proti obževanju tujine.

Zamujena prilika

Rumunska je zamujela priliko, da porazi nemško armado. — Prilika se je nudila leta 1916. — Vmešavanje politikov.

London, Anglija, 11. julija. — Kako so rumunske armade izgubile priliko uničiti nemške in bolgarske armade v Dobrudži leta 1916, se je razkrilo v zaupnem dokumentu, ki je ravno prišel v roke "Associated Press" iz nekega avtoritativnega vira na Rumunskem.

Dokument vsebuje poročilo o pogovoru, ki se je vršil med maršalom von Mackensenom ter rumunskimi vojaškimi voditelji, kakor hitro se je podpisalo rumunsko mirovno pogodbo. Mackensen je izjavil, da je dejstvo, da Rumuni niso leta 1916 v polnem izrabili svojih prednosti, izpremenilo celotek vojne. Rekel je, da bi se celo njegovo armado lahko obkrožilo in prisililo k predaji in temu bi lahko sledil separaten mir z Bolgarsko, vsled česar bi bila Turčija ločena od svojih zaveznikov ter bi se izpremenilo celo ravnotežje sil na iztoku.

Rumunsko izjavljanje pa je bilo soglasno s poročilom pripisovati kratkovidnim politikom v Bukarešti, ne pa vojaškim voditeljem.

V septembru leta 1916 je vzel general Avarescu, vrhovni poveljnik rumunske armade ter daleko najboljši rumunski general, štiri divizije, prekoračil z njimi Donavo ter vdrl v srec sovražnikov dežele. Našel je čisto pot prav do srec nemško-bolgarske armade v Dobrudži ter preduril naprej petnajst milj v namenu, da odreže vse komunikacije ter pade na sovražnika od zadaj. Lastna pozicija generala Avarescu je bila varna, kajti za seboj je imel osem divizij rezervnih čet, vključno srbške in rumunske čete prve vrste. Avarescu pa je pozabil poročati, če bi se ga vezale s politiki v glavnem mestu in komaj je prišel petnajst milj onstran Donave in že je prišlo odločno početje, naj se umakne s svojo silo. To je bilo odločno povelje vojnega ministrstva. Avarescu je skušal pogajati se s svojimi političnimi glavarji po telefonu ter celo pretil, da bo odstopil, a politiki so bili trdni ter niso hoteli izpremeniti odločitev.

Kabinet je bil očitno mnenja, da se je bati nemških armad na drugi strani Rumunske, na karpatski fronti, katere armade bi lahko prodirle skozi ter napravile veliko škodo, dočim bi bila armada Avarescu daleč proč. Politiki so se iz bojazni odločili za defenzivno politiko, mesto za ofenzivo in po odlašanju dveh ali treh dni se je

Toda oficijalna vera tega težkega časa ni mogla zadovoljiti onih, ki so iskali vero. To se je kmalu pokazalo in zato so slavjanofili svoje zanimanje prenesli na polje narodnega življenja. Oni si rekonstruirajo patrijarhalno življenje narodnih plemen na početku zgodovinske dobe. Sedaj nastane njihova teorija plemen. S tega stališča, ki sta ga zastopala Aksakov in Homjakov, sta zastopnika resnice dežela in ljudstvo. V prvotnem družabnem redu je važen njegov namen in ne njegova oblika. Občina je izraz temeljnega načela narodnosti. Ona je edini milij, v katerem je močnejše dejstvo krščanske ljubezni. Vlade s svojo nasilno močjo so njej nasprotni element. Proti njim stoji ravno občina, ki je določena v to, da se v njej udeležijo notranje resnice. Ona je zveza ljudi, ki so se odrekli svojemu egoizmu in svoji osebnosti. Na "navjescijah", shodkah, večah, saporih, duhah" ne odloča mehanična množina glasov, nego splošno soglasje. Umevno je seveda vsled tega stališče slavjanofilov proti zapadni Evropi z njenim tako jasno izraženim državnim ustrojem. Oni iščejo svoje ideale v stari Rusiji pred Petrom Velikim in obkrožajo vse novo kot posneto in izposojeno. Stara Rusija ni bila slabša kot zapad; bila je srečna, bila je v svojem spoštovanju starih običajev, carja in Boga svojih očetov.

Ustanovljena leta 1898 — inkorporirana leta 1900.

Glavni urad v ELY, MINN.

GLAVNI URADNIKI:

Predsednik: MIHAEL ROVANSEK, Box 251, Conemaugh, Pa.
Podpredsednik: LOUIS BALANT, Box 106 Pearl Ave., Lorain, Ohio.

Tajnik: JOSEPH PISHLER, Ely, Minn.
Blagajnik: GEO. L. BROZICH, Ely, Minn.
Blagajnik neizplačanih smrtnin: LOUIS COSTELLO, Salida, Colo.

VRHOVNI ZDRAVNIK:

Dr. JÓŠ. V. GRAHEK, 843 E. Ohio St., N. E. Pittsburgh, Pa.

NADZORNIKI:

JOHN GOUZE, Ely, Minn.
ANTHONY MOTZ, 9641 Ave. "M", So. Chicago, Ill.
IVAN VAROGA, 5126 Natrona Alley, Pittsburgh, Pa.

POBOTOVNIKI:

GREGOR J. PORENTA, Box 176, Black Diamond, Wash.
LEONARD SLABODNIK, Ely, Minn., Box 480.
JOHN RUPNIK, S. R. Box 24, Export, Pa.

PRAVNI ODBOR:

JOSEPH PLAUTZ, Jr., 432 — 7th St., Calumet, Mich.
JOHN MOVERN, 624 — 2nd Ave., W. Duluth, Minn.
MATT. POGORELC, 7 W. Madison St., Room 605, Chicago, Ill.

ZDruževalni odbor:

RUĐOLF PERDAN, 6024 St. Clair Ave., N. E. Cleveland, Ohio.
FRANK ŠKRABEC, Stk. Yds. Station RFD. Box 17, Denver, Colo.

Vsi dopisi, tikajoči se uradnih zadev, kakor tudi denarne pošiljave, naj se pošljejo na glavnega tajnika Jednote, vse pri tožbe pa na predsednika porotnega odbora.

Na osebna ali neuradna pisma od straui članov se ne bodo ozirali.

Društveno glasilo: "GLAS NARODA".

Avarescu s svojo armado umaknil poveljujočih pozicij preko Donave.

Nemcem je bil ta manever velika zagonetka ter niso bili nikdar v stani najti zadovoljivo pojasnilo za to umaknenje v trenutku, ko je bila zmaga Rumuncev zagotovljena. Mackensen je bil stari prijatelj Avarescu ter je preveč dobro poznal zmoglosti slednjega, da bi jih podedeval.

Raditega je tudi von Mackensen obiskal Avarescu tekom njegovih pogajanj v Bukarešti.

— Če bi šli naprej, — je rekel — bi prav gotovo zajeli celo nemško in bolgarsko armado v Dobrudži.

Podkupljeni Italijani.

Rim, Italija, 10. julija. — Vsled priznanja štirih italjanskih morarjev in vojakov, ki so obdolženi da so razstrelili bojno ladjo "Benedetto Brin", se je izvedelo, da je Nemčija plačala 85 tisoč lir (\$16,405) za uničenje te ladje.

Cesare Morlotti je izjavil, da je bila zarota sklenjena v Benetkah in da so Nemei v namenu, da prelaščajo vse za zaroto, dali bombe.

Rojaki!

Kupujte vojno-varčevalne znamke! Nikjer na svetu ne morete boljše, bolj varno in bolj obrestonosno naložiti svojega denarja kot v tem vladnem podjetju. Če ste slučajno v denarni zadregi, lahko vojno-varčevalno znamko vsak hip izmenjate. S kupovanjem teh znamk pomagajte sebi, pomagajte vladi Združenih držav ter vsem zatiranim narodom k prostosti.

Vojno-varčevalna znamka stane za mesec julij \$4.18. Leta 1923 bo vredna \$5.00. Kupite jih lahko na vsaki pošti ter pri glavnih in podrejenih agentih.

Če se vam zdi bolj primerno, pa lahko tudi nam pišete, in mi Vam jih bomo preskrbeli.

UREDNIŠTVO "GLAS NARODA".

Gospodarska zgodba

Spisal Fran S. Finigar.

(Nadaljevanje.)

"Dober večer, sosed", ga je pozdravil France ter se ozel, če ga kdo ne vidi.

"Sedi no", se mu je umaknil na klopič Skabrne.

"Boter", je začel France šepetaje in se mu je nagnil prav do ušes, "boter, ali greste v nedeljo z menoj za moža?"

"K Stucin, kaj ne?"

"Metko snubit."

"Grem, zakaj ne. — Torej si se odločil?"

"Kaj hočem. Doma je kar dolg čas zaradi konja, ki sem ga kupil."

"Groga je še vedno hud, ali ne?"

"Res ne vem, kaj je očeta, ko jih vendar nič ne boli ta moja kupčija."

"Boli ga, le verjemi, da ga. Tudi jaz bi ti ne bil svetoval kupovati konja, vsaj tega ne. Meni ni všeč."

"Saj je kupčija odprta — za me."

"To je prav. Saj boš videl. Vsak mladi gospodar jo kaj zavozi. Morda si jo, morda je nisi. Beležo bo tebe, drugega ne."

"Saj to je, pravim jaz. Če bi vrget v vodo ta denar, ne bi bilo treba toliko godrnjanja. — Torej v nedeljo."

"Kdaj?"

"Po nauku. Naprejem in tudi zavoljo konja je prav, da ste z menoj, ko ste jih vajeti."

"Ja že dobro. Od nauka pridem k vam."

V nedeljo France ni šel k nauku. Oče Groga je molil v ulajaku in bil ves žalosten, ko je videl sina, da se je prikladal med naukom v hlev.

"Se to", je stari prenehal z molitvijo in miral. "Se to, ni dosti, da zapravlja denar, tudi jušo bo pogubil. Namesto v cerkev — v hlev. O, ti moj Bog!"

Groga je spet molil in bil sam nase hud, ko je spoznal, kako je razmišljen.

France je pa pripril hlev, vzela krtačo ter gladil in snalil Herika, da se je kar svetil. Ko je dokončal, je postal za konjem in ga gledal. Kar mu šine nova misel v glavo. Kar stekel je iz hleva v niso ter se vrnil s škarnjami.

"Rep ga kaže in nisem opazil. O, Heriko, ne boš otepal s kmetiško repom! Le počakaj! Zupnikov konj ima kratak rep, grajski se vozijo tod mimo — in vsi lepi konji imajo kratke repe. Zato ga boš imel tudi ti."

Vzel je motvilo, strahouna se blizal repu, bojal in pogovarjal konja, da ne bi udaril. Heriko se je oziral, se mu parkrat umaknil ter prestopal semintja. Toda France je bil vstrajen.

"Le počakaj, ljubeček, saj te ne bo nič bolelo. Lep boš, tako lep, da se ti bodo čudili. Veš, danes greva po Metko. Psst! Le miraj! Takole — vidiš."

France je trdo prevezal žimo, vzela škarnje in začel rezati rep. Neudoma pa Heriko poskočil, se vspne in zarežeta. France je odskočil k jaslom, konj pa je udaril parkrat z obema nogama ob paz, da so letete trske po hlevu.

Francetu so padle škarnje iz rok in pot mu je stopil na čelo.

"Ti si tudi kajon, kakor je tvoj prejšnji gospodar", ga je ošteval in krotil z božanjem po vratu. Še bolj previdno se je blizal repu — in še dvakrat mu je šel k jaslom, predno je odrezal rep popolnoma. Tako se je spotil, kot bi žagal najtrajno desko. Celo vznemirjen se je in začel kričati nad konjem ter mu žugal, da ga pri tej priči odpelje nazaj v Dolgo vas, če ne bo prišel.

Ob tem so se odprla vrata in na pragu je stal Skabrne.

"No, France, če si se te misli, pojdiva!"

"Ali je že minulo?" se je začudil France.

"Že, že. Ho, kako ti je vroče! To je konjarska zapoved, da mora hlapcu od čela kaniti, ko suži konja. Sicer se delo slabo vpravi."

"Zares sem se spotil", si je brisal čelo France.

"Kar takoj na prežem."

Skabrne mu je pomagal in v par minutah sta zdrdrala z dvorista.

"Viš ga, se le sedaj sem opazil, da si mu rep odstrigel."

"Kako se mu poda, je-li, bo se je nasmešil France.

Skabrne je pomolčal in se tudi čehnil, nato je dejal tehtno:

"France, tišči mu! Hahaha!"

France je prijel konja za brado.

Potne noge

niso samo neprijetno razžarjanje, ampak so tudi zelo škodljive zdravju. Potenje dela namreč noge boleče, da človek težko hodi; poleg tega pa dela potenje nog tudi hud in zopern smrad. Čemu bi si torej ne pomagali v tej zadevi, ko imate zato lepo priliko in hitro odločitev? Kupite si

Severa's Foot Powder

(Severa's Prašek za noge). Umijte si noge vsako noč z gorjo vodo, zjutraj si pa nadrgnite s tem praškom po nogah, podplatih, petah in med prsti. Denite nekaj tega praška tudi v čevlji in v nogavice. Ta prašek je najboljšo sredstvo za noge, če se vam potijo, če vas boli, jo, srbijo, če so otekline in utrujene. Ta prašek dela, da so noge, čevlji in nogavice suhe. Prodaja se v vseh lekarnah. Cena 25 centov.

W. F. SEVERA CO. CEDAR RAPIDS, IOWA

Toda Heriko se je vspel, da je zapokalo oje.

"Štatljiv je, narha!" je zamrmal boter in letel z voza.

Možje izpred krčme so se blizali vozu. France je pogovarjal konja, ki je koptiljal na cesti ter se pogovarjal semintja ter nazaj, same naprej ne.

Iz gruč so strejale pikre opazke:

"France, preveč ovsu ima in premalo biča!"

"Eno kilo bonbončkov mu kupi!"

"Oh, ne voz deni to kozo in ti pelji, če ona noče!"

"Oblance bi vzel s seboj in mu jik posmodil pod rep."

"Pusti ga, naj se nastoji sredi ceste. Do jutri se bo že naveličal."

France je bil ves trd od jeze in srarnote. Skabrne je ostal miren in resen.

"Strani!" je zavpil in stoječ na tleh ob vozu prijel vajeti. France je spustil konja, stopil h koleslju in rnil.

"Hi-jo-hot!" je zavpil boter ter udaril po konju in napel vajeti. Heriko se je vspel, ali že mu je prišel bič na pleča in v skoku je planil vrh klunca.

(Dalje prihodnjiki.)

NAZNANILO IN ZAHVALA.

Žalostnim sreem naznanjam sodrušnikom, prijateljem in znamenim žalostno vest, da mi je nenjla smut odvzela mojega dragoga soproga, oziroma očeta v starosti 31 let.

Ranjki je bil doma iz Stavče vasi pri Žužemberku. V soboto 29. junija zjutraj se je podal vesol in zdrav k svojemu bratu Antonu. Ko je stal ob strani avtomobila, je nenkrat omahnil in padel na tla. Bilo je to na Saranac Road in 156. cesti. Nič hudoga sluteč so ga takoj spremlili k zdravniku, ki pa ni našel nobene posebne poškodbe. Nato se je vrnil nazaj k avtomobilu in je hotel iti sam domov. Ker ga pa niso pustili na ukaz zdravnik, si je v hiši svojega brata sam pokladal mizno vodo na glavo. To je trajalo kakor tri ure. Opoludne mu je postalo bolj slabo in je padel v nezavest; tako je bil do večera, nakar je ob 9. uri v soboto umrl. Živela sva 5 let v najlepši zastopnosti in ljubečini, zdaj me je pa za vedno zapustil moj nepozabljeni soprog in oče dveh otrok, sin star 4 leta in hči 2 leti.

Ranjki je bil član štirih društev, in sicer društva sv. Jožefa, društva Žužemberk, Benefit Society in Life Insurance Co, ki so mu priredila krasen pogreb.

Prav lepo se zahvaljujem vsem društvom za krasne vence; najpristonejšo hvalo izrekam tudi sodrušnikom in prijateljem za krasne vence, kakor tudi vsem onim, ki so mi priskočili na pomoč ob času žalosti pri nrtvaškem odru mojega nepozabljenega soproga; hvala Rev. Dandlavacu za vse, kar je storil; iskrena hvala Jožetu Koželju in Franku Henčiču, ki sta darovala brezplačno avtomobile, kakor tudi onim iz Collinwooda, ki so sami preskrbeli avtomobile, nadalje izrekam lepo hvalo pogrebniku Antonu Girdnu za njegov trud in preskrbo ter vsem, ki so ga obiskali in spremlili k večnemu počitku.

Dragi, nepozabljeni soprog in oče, počivaj v miru in lahka naj ti bo tujja zemlja!

Zalujoči ostali:

Mary Pucelj, soproga.

John in Mary, sin in hči.

Frank in Anton, brata.

5103 Luther Ave., Cleveland, O.

Oče in 4 sestre v starem kraju.

(13-15-7)

IZ URADA

Z. J. F. D.

JOHNSTOWN, PENNA.

GLAVNI ODBORNICI Z. J. F. D.

Predsednik: PRIMOŽ KOGOJ, 3904 St. Clair Ave., Cleveland, Ohio. Podpredsednik: J. A. MATIJAŠIČ, c. of Woodlawn Trust Co., Woodlawn, Pa.

Gl. tajnik: JOS. DUPIN, 815 Bradley Alley, Johnstown, Pa.

Tajnik za slov. oddelek: PETER SRNOVEŠNIK, P. O. Box 279 Forest City, Pa.

Blagajnik: ŠTEFAN HORVATIČ, c. of First National Bank Alliquippa, Pa.

Vrhovni pevovodja in arhivar: IGN. HUDE, 82 Cortlandt St., New York, N. Y.

NADZORNI ODBOR:

za slovenski oddelek:

Ga. AGNES ZALOKAR, Cleveland, O.

JOSIP REMS, New York, N. Y.

za hrvaški oddelek:

JURAJ NORŠIČ, Cleveland, O.

JURAJ PRAŠIČ, Johnstown, Pa.

PEVSKIM DRUŠTVOM.

S 1. julijem je že potekel termin za pripravo koncerta, ki se ima vršiti 1. in 2. septembra. Do zdaj se je prijavilo le malo društev, ki nikakor ne zadostujejo za tako prireditev. Zato pa prosim vsa društva, da nemudoma sklenejo, ali mislijo sodelovati pri koncertu ali ne. Obenem naj tudi

sporočijo pesmi, s katerimi mislijo nastopiti. Do 1. avgusta mora biti program izdelan, pozneje bi bilo prepozno.

Ne odlašajte, temveč sklenite takoj in mi nemudoma sporočite. S pevskim pozdravom

Ignacij Hude.

Prikazen Karola XI.

(Nadaljevanje z 2. strani.)

— Sire, — je rekel grof ter skozi vrata, ki so se odprla Karolu nasproti. Korakali so naprej dvignjenih glav. Njih pogled na so kazali odločnost. Za njimi je šel mož močne postave, ki je bil oblečen v jopci iz rjavega usnja. Držal je za konca vrvi, ki je bila ovita krog njegovih rok.

Oni, ki je korakal na čelu prejšnih, očitno nauplivnejši med jetniki, je obstal sredi dvorane pred krvnikovim tnalom, na katero se je oziral z izrazom največjega začudenja. V tem trenutku je bilo videti kot da se je truplo na prestolu streslo v krčih in sveža, kot skrlat rdeča kri je pričela vreti iz ran. Mladi mož je pokleknil ter položil svojo glavo na tla. Zabliskala se je sekira v zraku ter padla navzdol. Curek krvi je briznil na stopnjice prestola ter se pomešal s krvjo mrlca. Glava pa se je zakotala, potem ko je parkrat odskočila od tal, pod noge Karola, katero je pomazala s krvjo.

Dotedaj je ostal kralj nem od presenečenja. Vspričo tega strašnega pogleda pa se mu je "razvezal jezik". Stopil je par korakov naprej in obrnil se proti postavi s plašcem upravitelja, je izrekel pogumno dobroznano formulo: — Če si od Boga, govori; če si pa od onega drugega, pa nas pusti v miru.

Počasi in s slovesnim glasom mu je odvrnila prikazen: — Kralj Karol, ta kri ne bo tekla pod tvojo vlado... (tu je postal glas manj slinjen), temveč po pet vladarskih dni pozneje Gorje, gorje gorje krvi Vazov!

Tedaj pa so pričniali obrsiti številnih navzočih postajati manj razločni in kmalu so popolnoma izginiti. Ugasile so tudi skrivnostne luči in svetilke kralja in njegovega spramstva so osvetile, vale le stare preproge, ki so se lahno gibale na stenah. Nekaj časa je bilo še vedno slišati neko čudno šumenje, katero je ena izmed prič primerjala s šumenjem vetra v drevju, druga pa z glasom harfe, če pri navijanju počisti struna. Ves priče pa so bile edine glede trajanja cele prikazni. Čenili so prikazen na nekako deset minut.

Črne rjuhe, odsekana glava, potoki krvi, ki so pobarvali tla: vse to je izginilo s prikaznijo vred. Le nočni čevlji Karola so ohranili rdeč madež, ki bi sam zase zadostoval, da mu vzbudi v spominu prizore te noči, če bi se še itak ne zagreblj vanj.

Ko se je vrnil v svojo pisarno, je pustil kralj pisati poročilo glede tega, kar je videl. Poročilo so podpisali njegovi spremljevalci in on sam. Čeprav se je odredilo vse potrebno, da se skrije vsebi no tega poročila pred javnostjo, se vendar ni moglo preprečiti, da bi postala stvar splošno znana in sicer v času, ko je Karol XI. še živel. Poročilo obstaja še sedaj in do današnjih dni si še nikdo ni upal dvomiti o njegovi istinitosti.

Konec spisa je zelo značilen. Kralj pravi: — In če ni to, kar je IV.

Slovenska-Hrvatska Zveza

v Združenih Državah Ameriških in Canadi.

Ustanovljena 1. januarja 1903 v Calumet, Michigan.

Inkorporirana 11. junija 1906 v državi Mich.

GLAVNI ODBOR:

Predsednik: FRANK GREGORICH, Box 29, Dodgeville, Mich.
Podpredsednik: GEORGE KOTZE, 115 Grant Avenue, Eveleth, Minn.
Prvi tajnik: ANTON GESHEL, Borgo Block, Calumet, Mich.
Zapisknik: MATHIAS OZANICH, Seventh Street, Calumet, Mich.
Blagajnik: VINCENT ARBANAS, First National Bank, Calumet, Mich.

NADZORNI ODBOR:

I. nadzornik: ANTON GERZIN, Eveleth, Minn.
II. nadzornik: JOHN B. MALNAR, Calumet, Mich.
III. nadzornik: PAUL SHALTZ, 209 Seventh St., Calumet, Mich.

POROTNI ODBOR:

I. porotnik: MATH. ZGONC, Box 423 Ely, Minn.
II. porotnik: VILJEM MIHELICH, Calumet, Mich.
III. porotnik: FRANK LEVSTIK, Box 103, Aurora, Minn.

POMOŽNI ODBOR:

JOHN KAMBICH, 417 Osceola St., Laurium Mich.
LUKAS STEFANEK, Calumet, Mich.
MARKO JOTICH, Calumet, Mich.

VRHOVNI ZDRAVNIK:

DR. JOHN S. STEFANEK, 268 1/2 First Avenue, Milwaukee, Wis.

ODVETNIK:

ANTHONY LUCAS, Calumet, Mich.

Opomba.—Vsa dopisovanja, kakor tudi spremembe članov in članice naj se pošiljajo na glavnega tajnika: Anton Geschel, Slovene Croatian Union, Borgo Block, 5th St., Calumet, Mich.
Denarne posiljitve naj se pošiljajo na blagajnika: Vincent Arbanas, First National Bank, Calumet, Mich.
Prošnje za novo pristopile članice in članice naj se pošiljajo na vrhovnega zdravnika: John S. Stefaneck, 268 1/2 First Ave., Milwaukee, Wis.
Vse pritožbe naj se pošiljajo na predsednika porotnega odbora: Math. Zgonc, Box 423, Ely, Minn.

Uradno glasilo: GLAS NARODA.

Seja glavnega odbora dne 5. julija 1918.

Glavni predsednik otvoril sejo ob 3. uri popoldne. Prisotni so sledeči odborniki: Predsednik Frank Gregorich, tajnik Anton Geschel, pomožni tajnik Math. Ozanich in blagajnik Vincent Arbanas.

Preide se na izplačila smrtnine.

Brat tajnik predloži smrtninsko nakaznico za Johna Rapinea, član dr. Sv. Roka, št. 9, kateri je umrl dne 20. junija vsled notranje bolezni. — Soprogi Antoniji Rapine se odobri svota \$700.00.

Odkodninske nakaznice so odobrene za sledeče članice:

Ana Nosan, članica dr. št. 11, za operacijo slepiča, \$50.00; Ursula Mrvar, članica dr. št. 19, za operacijo slepiča, \$50.00; Jacob Veljačić, član dr. št. 24, za operacijo slepiča, \$50.00; Mike Milakovich, član dr. št. 22, za operacijo slepiča, \$50.00; Toma Brozovich, član dr. št. 14, za operacijo kile, \$50.00.

Odobrene bolniške nakaznice:

Dr. št. 1, George Zalac Jr., se izplača podpora, ampak mora poslati polnomoč komu naj se izplača, Peter Kranjac, Joseph Valmar, George Zalac st., Frank Toljan.

Dr. št. 8, Joseph Krizmanich.

Dr. št. 9, Jacob Jakovac, Lovrene Kajfeš, John Mihelich, Stanko Abramovich, Jacob Stiglic, Anton Stimac, Filip Briski in Anton L. Chop.

Dr. št. 11, Ana Nosan in Mary Sterk.

Dr. št. 13, John Borich.

Dr. št. 14, Frapecka Stefaneck, Joseph Pleše, Nick Spoljarich, Toma Brozovich in Franciska Gregorich.

Dr. št. 16, Marija Jotich in Karolina Ozanich.

Dr. št. 19, Joseph Vukelich, John Kmet, Peter Prijatelj in Ursula Mrvar.

Dr. št. 20, Anton Gornik in Frank Zupanechie.

Dr. št. 21, Frank Muhvich.

Dr. št. 22, Karlo Pavlak, Kazimir Marochnich in Mike Milakovich.

Dr. št. 23, Joe Ropotar in John Lokner.

Dr. št. 24, Luka Krmpotich, Toma Sporechich, Marko Babich, John Veljačić, — Tomi Krmpotich se izplača po prijavi društvene tajnika.

Dr. št. 25, Stive Stefanac.

Neodobrena bolniška nakaznica: Georgu Stimac, članu dr. št. 6 se odobri do boljšega razjasnjenja.

Razni drugi stroški ki so odobreni:

Mike Borgo, najemnina urada \$10.00; Anton Geschel, za stroške \$1.28; Mich. State Tel. Co. \$2.00; John R. Rayn, za posteg \$5.00; Houg. Con. El. L. \$2.10.

Predlogi za dobrobit organizacije:

Predsednik prečita pismo glavnega nadzornika John B. Malnar, ki izjavlja, da mu je nemogoče zaradi prevelikih stroškov na S. H. Z. prisostvovati šestmesečnim računom, in da bo boljše, če predsednik izbere enega člana na njegovo mesto za pregled šestmesečnih računov. — Na to je brat predsednik imenoval brata Luko Stefanca.

Asesment za mesec avgust se pošlje po pravilih.

S tem se dnevi red te seje izpriz in se jo zaključuje ob 6. in 15. minut zvečer.

Bodoča seja se vrši 6. avgusta 1918.

Math Ozanich, zapisnikar.

sem spisal tukaj, čista resnica, po tem se odlopi vsakemu upanju na boljše življenje, katero si upam zaslužiti z dobrimi deli, predvsem pa s svojim stremiljem, da skrbim za srečo svojih podanikov ter ohranim pravice vere svojih pradedov.

Če se človek nato spomni smrti kralja Gustava III. ter obudi v spominu sodnijsko obravnavo proti Ankarstroem-u, njegovemu morilcu, potem bo potrjen več kot en znak zveze med tem dogodkom ter okolščinami onega čudnega proroškega dogodka.

Mladi mož, ki je bil obglavljen vsprko stanov, naj je predstavljal Ankarstroema.

Kronani mrlci naj bi bil Gustav III.

Dete je predstavljal njegovega sina in naslednika, Gustava Adolfa.

Starček pa je predstavljal vojvodo iz Sodermanlanda, strica Gustava IV., ki je bil sprva regent, pozneje pa, po odstopu nečaka, kralj Švedske.

Pri spahnenju in zdrobljenju

vdrnito takoj s Dr. Richter-jevom

PAIN-EXPELLER

Vrabi se 90 let pri slovenskih družinah in pri

Jedino pravi s varstveno znamko sidra

Za 60c. v lekarnah in zdravstvenih

P. AD. RICHTER & CO.

25-30 Washington Street, New York, N. Y.

- No pumpkins in the
barn, says the wife.